

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : 1 Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão,
Q. 1; TPHCM

Email : longthuongxotgp@yahoo.com

Website : longchuathuongxot.vn

Facebook : facebook.com/thuongxotGP2008

ĐT: (028) 38.330.820

04/2020

Đã hẳn Chúa nhật đầu tiên sau lễ Phục Sinh sẽ là Đại lễ Kính Lòng Thương Xót của Ta, nhưng vẫn còn phải có những hành vi nhân ái... (NK 742).

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG

LÁ THƯ LINH HƯỚNG THÁNG 4/2020

LM Ernest Nguyễn Văn Hưởng

Trong những ngày qua, cơn dịch do virus covid-19 vẫn hoành hành dữ dội trên toàn thế giới. Số người bị lây nhiễm ngày càng gia tăng, số người chết cũng thế. Ngoài việc chúng ta cũng phải cùng với mọi người dùng mọi biện pháp nghiêm ngặt để tránh lây nhiễm, hiện tượng này có thể giúp chúng ta suy nghĩ về tội lỗi và hậu quả của tội. Trong thư gửi cho cộng đồng dân Chúa Tổng Giáo phận Saigon ngày 5/2/2020, Đức Tổng Giám mục Giuse đã viết:

“Kính Thánh luôn liên kết bệnh tật với tội lỗi. Tội không chỉ giết chết sự sống siêu nhiên, mà còn gây hậu quả tai hại cho cả thân xác, không những cho cá nhân mà còn cho cả cộng đồng. Tất cả những đau khổ của nhân loại đều bắt nguồn từ căn nguyên sâu xa là tội lỗi. Chính vì thế, cùng với lời cầu nguyện, chúng ta cũng cần thực hiện việc đền tội, sám hối và thay đổi cuộc đời, để sống công chính và thánh thiện theo Phúc Âm.

Chúng ta cũng hãy cầu nguyện cho cộng đồng nhân loại biết yêu thương nhau, quảng đại hy sinh giúp đỡ nhau trong những giờ phút khó khăn, đừng vì tham lam ích kỷ mà trục lợi trên sự đau khổ của tha nhân. Xin Chúa Thánh Thần ban cho các nhà lãnh đạo các quốc gia được ơn khôn ngoan để tìm ra những giải pháp hữu hiệu phục vụ người dân trong sự thật và tình thương”.

Bức thư cho thấy tội lỗi có thể đưa đến những hậu quả tai hại cho cá nhân và cộng đồng. Mỗi người chúng ta đều liên đới với người khác, hành động của người này có thể ảnh hưởng trên người khác. Hành động tốt của cá nhân có thể làm cho cộng đoàn hạnh phúc, hành động xấu của cá nhân có thể gây hại cho cộng đoàn, thậm chí tiêu diệt cộng đoàn.

Trong những ngày qua, phương tiện truyền thông cho thấy vài người bị bệnh đã lẫn tránh khai báo làm cho nhiều người bị lây nhiễm. Đối với cơn dịch nguy hiểm dễ lây lan như virus covid-19, thì đây là hành động gây nguy hại lớn cho cộng đồng, làm sinh hoạt cộng đồng bị ngưng trệ và có thể làm nhiều chết. Tội của cá nhân gây thiệt hại lớn cho cộng đoàn là như thế.

Sống chung với những người thiếu trách nhiệm, đôi khi chúng ta chỉ còn cách cậy dựa vào lòng thương xót của Chúa để tránh bị lây bệnh. Chúng ta xin Chúa giúp chúng ta có tinh thần trách nhiệm với cộng đoàn khi chúng ta dùng biện pháp hiệu quả để không bị lây nhiễm và không lây nhiễm cho người khác.

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT LỄ LÁ, NĂM A

BÀI HỌC CỦA ĐỨC GIÊSU CHỊU ĐAU KHỔ

Chúng ta nghĩ gì khi nghe bài tường thuật cuộc thương khó của Đức Giêsu? Phải chăng chúng ta xúc động vì một người vô tội mà phải gánh chịu biết bao đau khổ như thế? Phải chăng chúng ta giạt mình nhìn lại bản thân để xem mình thuộc về loại "cây khô" gồm những kẻ lạnh lùng hành khổ Ngài, hay "cây xanh" đang vui lòng chịu khổ như Ngài?

Nhưng còn một bài học khác đáng chúng ta để ý hơn: Đức Giêsu đã tha thứ cho tất cả những kẻ làm khổ Ngài, những người có mặt hôm đó cũng như những người của các thế hệ về sau, trong đó có chính chúng ta nữa. Bài học Chúa dạy là phải liên kết lại cả 3 yếu tố: đau khổ, tình yêu và tha thứ.

LỜI NGUYỆN XIN THA

Trong trại tù

Auschwitz, một trại tù nổi tiếng của Đức Quốc Xã giam giữ những người Do Thái, người ta đã tìm được một lời cầu nguyện rất cảm động như sau:

Lạy Chúa, xin đừng chỉ nhớ đến những người thiện chí, mà hãy nhớ cả những kẻ ác tâm.

Đừng chỉ nhớ những nỗi khổ đã đổ dồn xuống chúng con, mà cũng hãy nhớ đến những hoa trái mà các đau khổ ấy đã sinh ra cho chúng con: tình bạn chân thành, sự khiêm tốn, lòng can đảm, tính quảng đại và con tim nhân ái.

Khi những người hành hạ chúng con phải ra trước toà Chúa phán xét, xin cho tất cả những hoa trái ấy thành những lời xin ơn tha thứ cho họ.

XỬ ÁN THIÊN CHÚA

Tôi có một giấc mơ. Tôi mơ thấy ngày tận thế. Hàng tỉ người tập trung tại một cánh đồng rộng lớn trước toà Thiên Chúa để chờ Ngài xét

xử. Nhiều người sợ hãi, nhưng nhiều người khác nổi giận.

Một phụ nữ nói: "Sao Chúa có thể xét xử chúng tôi được? Ngài có biết gì về đau khổ đâu! Chúng tôi đã phải chịu khủng bố, đánh đập, tra tấn và giết chết". Vừa nói bà vừa vạch tay áo cho thấy một con số do một trại tập trung Đức quốc xã xăm vào cánh tay bà.

Tiếp theo, một người đàn ông da đen cúi đầu xuống, để lộ một sợi dây thừng đang quấn quanh cổ ông: "Tôi đã bị buộc cổ như thế này chỉ vì tội làm người da đen, bị rút khỏi những người thân yêu, rồi bị dẫn xuống chiếc tàu chạt cứng như nêm, bị bán làm nô lệ, làm việc nặng nhọc cho đến chết".

Sau đó, một cô gái với dòng chữ "con hoang" khắc trên trán lên tiếng: "Tôi phải chịu đựng sự sỉ nhục này vượt sức... vượt sức...". Cô ghen ngào không nói tiếp được.

Nhiều tiếng nói khác tiếp theo... Mọi người đều trách Chúa vì những khổ đau họ đã gánh chịu khi còn sống. Ngài sung sướng quá vì cứ sống ở trên trời chỉ toàn ngọt ngào và sáng láng, chẳng hề có một chút mồ hôi, nước mắt, đói khát, sợ hãi, hận thù. Bởi vậy Ngài có biết gì về

những nỗi khổ của loài người đâu!

Thế rồi họ nhất trí xử Ngài phải xuống sống ở trần gian. Tuy nhiên phải làm sao cho Ngài sống y như một người thường không ai biết Ngài là Thiên Chúa, và cũng không cho Ngài sử dụng quyền phép Thiên Chúa của Ngài. Rất nhiều góp ý được đưa ra:

- Hãy cho Ngài làm một người Do Thái.

- Làm sao cho người ta nghĩ Ngài là một đứa con hoang, để không ai biết Cha thật của Ngài là ai.

- Ngài phải làm việc rất bận rộn đến nỗi bà con Ngài tưởng Ngài bị mất trí.

- Ngài phải nếm nỗi đau bị những bạn thân nhất phản bội.

- Ngài phải bị đưa ra một tòa án có sẵn bản luận tội Ngài.

- Ngài phải bị kết án là tay lừa đảo và bị xử tử.

- Trước khi chết, Ngài còn phải nếm mùi tra tấn và lăng nhục.

- Cuối cùng phải cho Ngài biết cảnh chết trong hoàn toàn cô đơn là khủng khiếp đến mức nào.

Lời góp ý cuối cùng đưa ra xong, mọi người im lặng... Và bỗng nhiên họ nhận ra rằng Chúa đã thi hành bản án ấy của họ từ lâu! (*Flor McCarthy*).

CHÚA NHẬT LỄ PHỤC SINH, NĂM A

Những chi tiết quan trọng nhất của bài tường thuật này là ngôi mồ trống và 3 phản ứng trước hiện tượng ấy.

- Maria Mađalêna nghĩ rằng "Người ta đã lấy mất Chúa rồi". Bà hoang mang chạy đi báo tin "chẳng lành" ấy cho các tông đồ khác. Phải chờ đến khi Đức Giêsu phục sinh hiện ra với bà thì bà mới tin Ngài sống lại.

- Phêrô nhìn thấy những hiện tượng nhưng chưa có phản ứng nào cả.

- "Người môn đệ kia" khi thấy thì nhớ lại những lời Đức Giêsu đã nói trước nên đã tin ngay.

Đức tin của các tín hữu thường chỉ có một chiều kích, đó là chiều kích của trí óc: tin có Thiên Chúa; tin rằng Ngài đã tạo dựng mọi sự, Ngài biết mọi sự và điều hành mọi sự...

Đức tin của các tín hữu thường hướng tới đời sau: tin rằng mình sẽ được ở với Thiên Chúa sau khi từ giã cõi đời này.

Lời Chúa trong Tin mừng hôm nay buộc ta phải điều chỉnh lại đức tin ấy: phải có thêm chiều kích hiện sinh nữa: Không chỉ tin bằng trí óc mà còn bằng cả cuộc sống. Không chỉ nhắm tới cuộc sống mai sau, mà phải nghĩ tới

cuộc sống hiện tại. Thánh Phaolô dạy: "Sự sống mới của anh em hiện đang tiềm tàng với Đức Kitô".

Chỉ có các tông đồ là những "chứng nhân" đúng nghĩa: các ngài đã cùng sống với Đức Giêsu, đã thấy Ngài chết và thấy Ngài sống lại. Việc làm chứng của các ngài dựa trên điều các ngài đã thấy.

Nhưng lời chứng xuất phát từ cảm nghiệm cũng có giá trị, nhiều khi lại còn có sức thuyết phục hơn. Chúng ta có thể làm chứng cho Đức Giêsu phục sinh theo cách thứ hai này: sống làm sao cho người ta biết chúng ta đang sống một cuộc sống mới, chúng ta hạnh phúc, chúng ta tự do, chúng ta vui mừng trong cuộc sống mới đó, và trong bất cứ hoàn cảnh nào lòng chúng ta cũng tràn trề hy vọng.

Chúng ta xác tín rằng chúng ta có một chỗ dựa vô cùng vững chắc là Đức Giêsu phục sinh, và cũng xác tín rằng nếu có Ngài phù trợ thì chúng ta sẽ vượt thắng tất cả. Những câu đáp ca trích từ Thánh vịnh 117 tuyên bố niềm xác tín đó: "Tay hữu Chúa đã ra oai thần lực, tay hữu Chúa cao cả vô song. Tôi không phải

chết nhưng còn sống mãi, để tường thuật những kỳ công Chúa làm".

Thế nhưng, chúng ta không nên kiêu căng, cũng không nên khinh chê những người khác không có được niềm xác tín của chúng ta. Đúng hơn, chúng ta cần làm chứng cho họ và chia sẻ với họ niềm xác tín ấy, một niềm xác tín vẫn giúp con người lạc quan hy vọng cho dù đang ở giữa bao khổ đau, thất bại, bệnh tật và thậm chí sắp chết.

Mộ mở toang

Gioan "cúi xuống và nhìn thấy những băng vải còn ở đó... Ông đã thấy và đã tin.

Nhưng ông thấy gì? Chẳng thấy gì hết. Có gì đâu mà thấy. Tuy vậy điều ông thấy đã dẫn ông tới chỗ tin.

Ta hãy nghiêng mình xuống như Gioan. Ta thấy gì? Một hố sâu thăm thẳm, đầy màu trắng. Một sự trống rỗng mênh mông dâng đầy mầm sống. Cờ tang khăn tang chuyển biến thành y phục ánh sáng. Một sự vắng mặt vang dội sự có mặt. Một sự im lặng của năm mồ nói nhiều hơn mọi bài diễn văn. Một bức tường mà ta chỉ thấy được phần bị khoét lỗ. Một kết quả của tất cả mang dáng dấp khởi đầu. Một cái chết có bộ mặt một cuộc

giáng sinh. Màu nhiệm mà ta khám phá ra bí mật.

Vậy ai đã tạo ra ngôi mộ trống. Ngôi mộ đâu có trống. Vì Gioan đã thấy chân dung thực sự của Đức Giêsu, bạn ngài.

Ngôi mộ không trống, không sâu, không cam nín, không vương mùi chết chóc. Ngôi mộ nói. Nó sẽ nói. Hôm nay nó còn nói với ta. Ta có bị cụt hứng không? Vì sự vắng mặt này, lớn như một năm mồ, chính là một sự hiện diện, vĩ đại như một phép lạ.

Dưới nhãn quan của não trạng hiện đại, đã thấm nhiễm vào ta, chết là hết. Chấm hết. Chết rồi chẳng còn gì ráo. Chẳng còn gì ngoài đêm đen. Chẳng còn gì ngoài trống rỗng và hư vô. Cái chết khép lại tất cả. Cái chết chôn kín đời ta.

Nhưng ở đây cái chết mở ra. Ngôi mộ của Người đã mở ra. Mở ra một màu nhiệm lớn lao. Một màu nhiệm loan báo sự sống. Màu nhiệm mang tên chối dậy. Phục sinh.

Ngôi mộ mở lòng mở trí ta. Ký ức sống và sống lại. Ta mở hồn ra với đức tin. Sau cùng ta hiểu rằng Đức Giêsu đã vượt qua bức tường sự chết, đã nâng phiến đá che mộ, đã hoàn thành Phục sinh báo trước.

CHÚA NHẬT 2 PHỤC SINH, NĂM A

Đoạn Tin Mừng này gồm 2 cuộc hiện ra của Đức Giêsu phục sinh:

a/ Cuộc hiện ra thứ nhất:

- Đấng phục sinh mang đến niềm vui và bình an cho các tông đồ.
- Trao sứ mạng ra đi cho các ông
- Ban Thánh Thần cho các ông.

b/ Cuộc hiện ra thứ hai vào 8 ngày sau nhằm củng cố đức tin: Đức tin được nâng lên trình độ cao: tin không phải vì thấy mà vì nghe lời chứng của những người đã tin. Từ nay tín hữu tin không phải vì được tiếp xúc trực tiếp với Đức Giêsu mà tin vì lời chứng của các tông đồ.

1. Tin thì vui:

Các bài đọc hôm nay cho thấy một đặc tính tất yếu của đức tin: nếu thực sự tin thì tất nhiên sẽ vui. Bài Tin Mừng kể rằng trước khi gặp Đức Giêsu phục sinh thì các tông đồ sợ, nhưng khi gặp Ngài thì "các môn đệ vui mừng"; Đoạn sách Công vụ kể: các tín hữu cộng đoàn Giêrusalem "ăn uống với nhau rất đơn sơ vui vẻ"; còn trong bài đọc 2, thánh Phêrô bảo "Anh em sẽ được vui mừng mặc dù còn phải ưu phiền ít lâu giữa trăm chiều thử thách.

Những thử thách đó nhằm tinh luyện đức tin của anh em".

Vậy mà hiện nay nhiều người ở ngoài nhìn vào Giáo Hội thì thấy hình như các kitô hữu có vẻ buồn, đức tin giống như một cái khuôn, thậm chí một nhà tù giam hãm họ. Tại sao?

2. Sống với nhau như anh em:

Con người thời nay khao khát được sống trong một cộng đoàn có tình có nghĩa. Có nhiều người than "Tôi thấy mình chỉ là một con số giữa một đám đông vô tình". Các nhà tâm lý xã hội đặt cho tình trạng này cái tên là "đám đông cô độc". Đó là kết quả của chủ nghĩa cá nhân mà chúng ta được giáo dục ngay từ nhỏ.

Vậy niềm khao khát trên phải chăng là một trong những dấu chỉ của thời đại? Làm thế nào để thỏa mãn được khát vọng tốt đẹp ấy?

Bài trích sách Công vụ có thể cho ta một số yếu tố để trả lời:

- Cầu nguyện và lắng nghe lời Chúa: vì sống cộng đoàn huynh đệ là một việc vượt quá khả năng con người ích kỷ, nên nếu có Chúa giúp thì mới thực hiện được.

- Chia sẻ: vì yêu thương thì phải cho đi.

- Cởi mở: mỗi người không tự khép kín trong cái tôi cô độc của mình nhưng phải mở lòng ra với mọi người.

3. Tin vì thấy và tin do nghe:

Trên lý thuyết, tin vì thấy có giá trị hơn tin do nghe.

Nhưng trên thực tế, người ta tin do nghe nhiều hơn tin vì thấy: đứa trẻ không dám thọc tay vào ổ điện là do nó nghe lời cha mẹ căn dặn chứ không phải vì đã có kinh nghiệm bị điện giật; cậu học sinh tin rất nhiều điều thầy cô dạy mặc dù chưa bao giờ cậu thấy...

Và xét cho cùng, nội dung của một niềm tin có lẽ không quan trọng cho bằng lòng tín nhiệm vào uy tín của người thông tin: do không tín nhiệm vào một tên bá vơ ngoài đường cho nên dù hắn có hứa hẹn bao nhiêu điều tốt đẹp tôi vẫn không tin; ngược lại do tín nhiệm vào cha mẹ, thầy cô nên các vị này bảo gì tôi cũng tin.

Và như thế, cuối cùng, tin do tín nhiệm là một thể hiện của tình yêu. Do đó tin do tín nhiệm có giá trị hơn tin nhờ bằng chứng.

Chuyện minh họa

a/ Đức tin lớn lao

Có một bà nổi tiếng đạo đức, nhân hậu và luôn bình tâm trước mọi thử thách. Một bà khác ở cách xa ít dặm, nghe nói thì tìm đến, hi vọng học được bí quyết để sống bình tâm và hạnh phúc. Bà hỏi:

- Thưa bà, có phải bà có một đức tin lớn lao?

-Ồ không, tôi không phải là người có đức tin lớn lao, mà chỉ là người có đức tin bé nhỏ đặt vào một Thiên Chúa lớn lao.

b/ Tin người đáng tin

Một bà già đứng ở ngã tư có nhiều chuyến tàu đi qua. Vì ít khi ra ngoài, nên bà chẳng biết tàu nào về đâu. Sợ đi lạc, bà giơ vé ra hỏi một người đứng kế bên:

- Tôi định đi Bay City, có phải đi tàu này không?

- Phải đó bà.

Nhưng bà chưa an tâm. Biết đâu người ấy cũng không rành. Bà gặp người khác, cũng hỏi:

- Tôi định đi Bay City, có phải đi tàu này không?

- Phải đó bà.

Nhưng bà vẫn chưa hết áy náy. Rồi bà gặp một người đeo phù hiệu nhân viên hỏa xa, bà hỏi:

- Tôi định đi Bay City, có phải đi tàu này không?

- Phải, thưa bà.

Thế là bà an tâm bước lên tàu. Bà đã tin người đáng tin.

Đức tin là thế!

CHÚA NHẬT 3 PHỤC SINH, NĂM A

Đức tin không phải chỉ để dự lễ, mà là để sống cả đời. Đức tin là một ơn gọi phải theo suốt đời.

Bởi thế, trong bài đọc 2 hôm nay, thánh Phêrô đưa ra rất nhiều chỉ dẫn để chúng ta luôn sống niềm tin vào Đức Giêsu phục sinh:

- Đừng tự ru ngủ bằng ý tưởng mình đã là con cái Thiên Chúa: "Thiên Chúa không vị nể ai, nhưng cứ theo công việc mà xét xử". Phải biết "sợ" Cha mình, một nỗi sợ hiếu thảo và đầy tình yêu mến.

- Hãy luôn vui mừng vì mình là những con người tự do, tự do vì "được giải phóng khỏi lối sống phù phiếm do cha ông để lại", để hướng tới sự thánh thiện. Nếu không hướng tới sự thánh thiện, chúng ta sẽ rơi lại nếp sống nô lệ cũ.

- Ý thức mình đã được cứu chuộc bằng giá máu của Đức Giêsu. Ngài đã yêu thương ta đến thế, lẽ nào ta đành phụ bạc Ngài.

Một cách hiện diện mới

Cách viết của Luca chứa đựng một ngụ ý thần học sâu sắc: Khi hai môn đệ đang đi trên đường, mặc dù Đức Giêsu đang ở bên

chạnh họ nhưng họ không nhận ra "vì mắt họ còn bị ngăn cản" (câu 16). Đến khi Đức Giêsu bẻ bánh thì "mắt họ liền mở ra và họ nhận ra Ngài" (câu 31). "Nhưng Ngài lại biến mất" (câu 31).

Ngụ ý thần học của cách viết này là: Đức Giêsu phục sinh vẫn hiện diện ngay bên cạnh ta, nhưng theo một cách mới. Chúng ta không thể nhận ra cách hiện diện mới ấy vì cặp mắt thể xác của ta như "bị ngăn cản" bởi một bức màn. Chỉ khi nào Ngài muốn và cho những ai Ngài muốn thì Ngài mới cất bức màn ấy đi và khi đó mắt chúng ta mới "mở ra" và thấy được Ngài.

Vì thế, một mặt chúng ta hãy vững tin rằng Đức Giêsu phục sinh lúc nào cũng ở sát bên cạnh chúng ta; mặt khác hãy sử dụng những phương tiện mà Ngài đã để lại hầu có thể nhận ra Ngài, đó là Lời Chúa và Thánh lễ.

Bức họa của Rembrandt

Trong các tác phẩm của danh họa Rembrandt, có một bức rất ấn tượng vẽ cảnh Đức Giêsu đang ngồi cùng bàn với hai môn đệ Emmau. Điều gây ấn tượng là vẻ mặt sung sướng vô ngần của hai môn đệ lúc họ nhận ra

Chúa. Bức họa nổi tiếng này được đặt trong một nhà bảo tàng, và có một chuyên viên phụ trách giải thích ý nghĩa của nó cho các khách tham quan.

Lần kia một cặp vợ chồng vừa có đứa con duy nhất bị chết vì tai nạn. Họ buồn quá không biết làm gì nên cùng nhau đến nhà bảo tàng ấy để giải khuây. Họ cũng được người hướng dẫn ấy dẫn đến bức họa này. Ban đầu, hai vợ chồng chẳng buồn để ý tới những lời giải thích. Nhưng dần dần họ bị cuốn hút vào. Và cuối cùng, khi người hướng dẫn dứt lời thì họ tâm sự với người hướng dẫn: "Chúng tôi đã nghe nói về bức họa này nhiều lần, nhưng chưa lần nào chúng tôi được nghe người nào trình bày một cách hấp dẫn như ông. Chúng tôi thực sự xúc động".

Người hướng dẫn đáp: "Thực ra, không phải lần nào tôi cũng trình bày một cách xác tín như vậy đâu. Có lần tôi đã nói một cách rất hời hợt qua loa". Rồi ông ta kể: "Ba năm trước, vợ tôi bị ung thư, sức khỏe cạn kiệt dần, rồi nàng chết một cách hết sức đau đớn. Tôi không thể nào chấp nhận nổi các chết này, vì nàng là một người rất tốt, không đáng bị chết như thế. Tôi tưởng như cả thế giới sụp đổ. Tim tôi như vỡ tan. Nhưng vì bốn phận,

tôi vẫn phải đến làm việc ở nhà bảo tàng này. Tôi giải thích ý nghĩa các bức họa một cách hết sức máy móc, vô hồn. Thế rồi một hôm, tôi chợt hiểu ra rằng bức họa này không chỉ liên can đến hai người môn đệ tuyệt vọng này, mà cả đến tôi nữa. Cũng như hai ông ấy, tôi đã tuyệt vọng và trở thành một người lữ hành cô đơn. Dù tôi là một người tín hữu, nhưng đối với tôi, Đức Giêsu chỉ là một nhân vật mờ mịt trong những trang sách Tin Mừng. Tuy nhiên hôm đó tôi cảm thấy Ngài đang hiện diện thực sự bên cạnh tôi, Ngài ở bên tôi như một người bạn hiểu rất rõ mọi nỗi khổ đau của loài người. Từ lúc đó "mắt tôi mở ra, lòng tôi cháy bùng lên" như hai môn đệ ấy. Tôi đã tìm lại được hy vọng và lẽ sống cho đời mình. Bởi vậy từ đó trở đi, mỗi khi tôi kể câu chuyện Emmau là tôi kể về chính cảm nghiệm của mình".

Cặp vợ chồng không cầm được nước mắt: "Chúng tôi cũng thế. Chúng tôi đã 'mở mắt ra và thấy lòng mình cháy bùng lên'. Hôm nay chúng tôi cũng tìm lại được hy vọng và lẽ sống cho đời mình, vì biết rằng Đức Giêsu phục sinh đang thực sự ở bên cạnh chúng tôi" (*Flor McCarthy*).

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 51

TÌM HIỂU TỔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào:

Trong *Thư Mục Vụ Mùa Chay và Phục Sinh 2020* của Tòa Tổng Giám mục TGP. Sài Gòn-TP. HCM, một tầm nhìn bao quát về các việc đạo đức Mùa Chay là những “chay tịnh”, “bác ái”, “cầu nguyện” được chỉ ra cách thiết thực, khi được thể hiện cách cụ thể “... sẽ giúp chúng ta ‘lớn lên về mọi phương diện’”.¹ Bởi lẽ:

Chay tịnh là gì phải chăng là điều độ
Kiêng khem đúng chỗ đúng cách và đúng thời
Ngay cả khi chơi khi ăn và khi uống
Trong mọi tình huống vẫn điều độ đầy sao.²

Không để lẽ thường cuộc đời thiếu bác ái
Đừng để một ai quên sứ vụ tông đồ
Thực hiện tương hỗ tạo văn hóa sự sống
Chung tay hoạt động vì văn minh tình thương.³

Chúng con cầu nguyện
cho mọi người trên toàn thế giới
được mời gọi để hiểu biết
và yêu mến Chúa Giê-su,
là Đấng Cứu Thế và Cứu Chuộc nhân loại.⁴

¹ Nguyễn Năng, và Nguyễn Anh Tuấn, *Thư Mục Vụ Mùa Chay và Phục Sinh 2020*, số 3.

² Trai tịnh (齋淨), cả hai từ đều là chữ Hán, nghĩa là giữ mình trong sạch cả về tâm hồn lẫn thể xác để chuẩn bị cho việc tế tự. Chay tịnh là cụm từ liên kết một từ Nôm và một từ Hán, có nghĩa tương tự với “trao tịnh”.

³ Ta, *Cần có nhau*, Tập 1 (TP.HCM.: Nxb. Tôn Giáo, 2016), 428.

⁴ Trích “Kinh Môn Đệ và Sứ Vụ” trong *Sách kinh giáo phận* (x. Ta, *Cần có nhau*, Tập 1 [TP. HCM.: Nxb. Tôn Giáo, 2016], 550-1).

Theo đó, trong tầm nhìn của thời đại lòng Chúa xót thương, khi “lòng thương xót đang mờ nhạt dần trong nền văn hóa rộng lớn hơn”,⁵ khi “... chứng cứ của lòng thương xót, cuộc sống trở nên vô vị và cằn cỗi, như thể bị cô lập trong một sa mạc trơ trụi”,⁶ và khi “... Giáo hội phải tìm lại niềm vui loan báo lòng xót thương”,⁷ thì những “chạy tịnh”, “bác ái”, “cầu nguyện” như thế sẽ giúp chúng ta “lớn lên về mọi phương diện”. Bởi lòng thương xót là lực thức tỉnh, yếu tố quan trọng làm cho chúng ta lớn lên, truyền dẫn cho chúng ta sự can đảm để nhìn về tương lai và giúp chúng ta trưởng thành trong Tin-

Cậy-Mến.⁸

Misericordiae vultus, số 10,8-13

10. On the other hand, sad to say, we must admit that the practice of mercy is waning in the wider culture. (APV 10,8) In some cases the word seems to have dropped out of use. (APV 10,9) However, without a witness to mercy, life becomes fruitless and sterile, as if sequestered in a barren desert. (APV 10,10) The time has come for the Church to take up the joyful call to mercy once more. (APV 10,11) It is time to return to the basics and to bear the weaknesses and struggles of our brothers and sisters. (APV 10,12) Mercy is the force that reawakens us to new life and instils in us the courage to look to the future with hope. (APV 10,13)

10. D'autre part, il est triste de voir combien l'expérience du pardon est toujours plus rare dans notre culture. (APV 10,8) Même le mot semble parfois dis-paraitre. (APV 10,9) Sans le témoignage du pardon, il n'y a qu'une vie inféconde et stérile, comme si l'on

⁵ APV 10,8.

⁶ APV 10,10.

⁷ APV 10,11.

⁸ X. APV 10,13.

vivait dans un désert. (APV 10,10) Le temps est venu pour l'Église de retrouver la joyeuse annonce du pardon. (APV 10,11) Il est temps de revenir à l'essentiel pour se charger des faiblesses et des difficultés de nos frères. (APV 10,12) Le pardon est une force qui ressuscite en vie nouvelle et donne le courage pour regarder l'avenir avec espérance. (APV 10,13)

10. Mặt khác, đáng buồn là chúng ta phải thừa nhận rằng việc thực hành lòng thương xót đang mờ nhạt dần trong nền văn hóa rộng lớn hơn. (APV 10,8) Trong nhiều trường hợp, thế giới này dường như không còn dùng đến nữa. (APV 10,9) Tuy nhiên, không có chứng cứ của lòng thương xót, cuộc sống trở nên vô vị và căn cỗi, như thể bị cô lập trong một sa mạc trơ trụi. (APV 10,10) Đã đến lúc Giáo hội phải tìm lại niềm vui loan báo lòng xót thương. (APV 10,11) Đó là thời gian để trở lại những điều cơ bản và mang lấy sự yếu kém cũng như những cố gắng của anh chị em chúng ta. (APV 10,12) Lòng thương xót là lực thúc tỉnh chúng ta đối với sự sống mới và truyền dẫn cho ta sự can đảm để nhìn về tương lai với niềm hy vọng. (APV 10,13)

Để kết

Nói tóm, lòng thương xót là dung môi lý tưởng cho sinh hoạt "chay tịnh", "bác ái", "cầu nguyện", cho sự "lớn lên về mọi phương diện".⁹ Những cảm nhận về sự "... mờ nhạt dần trong nền văn hóa rộng lớn hơn",¹⁰ những "... vô vị và căn cỗi",¹¹ những khát vọng tìm lại niềm vui cần được chuyển hóa thành những hành động làm lớn lên cách cụ thể của những nỗ lực cầu nguyện, chay tịnh, và bác ái.

Cầu nguyện: Sự sống của Thiên Chúa mà chúng ta lãnh nhận trong ngày Rửa tội mới chỉ là mầm sống nhỏ bé, cần được nuôi dưỡng để lớn mạnh nhờ việc chuyên chăm cầu nguyện và lãnh nhận các bí tích... nhờ việc suy gẫm Lời Chúa, xưng tội và tham

⁹ Nguyễn Năng, số 3.

¹⁰ APV 10,8.

¹¹ APV 10,10.

dự thánh lễ, chúng ta sẽ lớn lên trong sự sống của Chúa Ba Ngôi, “được sống và sống dồi dào”.¹²

Chay tịnh: Làm chủ dục vọng là điều cần thiết để con người triển nở quân bình và toàn diện... làm chủ các dục vọng lệch lạc của “con người xác thịt” để “con người thiêng liêng” lớn lên... chúng ta sẽ càng có tinh thần mạnh mẽ và có sức đề kháng chống lại “virus tội lỗi” luôn rình rập xâm nhập mỗi người chúng ta.¹³

Bác ái: Đất nước càng phát triển thì hố sâu ngăn cách giàu nghèo lại càng tăng... hãy chứng tỏ lòng bác ái qua việc quảng đại chia sẻ và giúp đỡ những người nghèo khổ, bệnh tật, gặp nghịch cảnh hoặc bị bỏ rơi. Càng cho đi, chúng ta càng được lớn lên; ngược lại, càng ích kỷ, chúng ta lại càng nghèo nàn và nhỏ bé.¹⁴

Thế đấy, *Thư Mục Vụ Mùa Chay và Phục Sinh* năm nay cũng đang chỉ dạy cho chúng ta cách cảm nhận và đáp trả về tình yêu-xót thương (*merciful love*) của Chúa: “cầu nguyện”, “chay tịnh”, và “bác ái” “... sẽ giúp chúng ta ‘lớn lên về mọi phương diện’”.¹⁵

10-3-2020

GTHH

¹² Ga 10,10; Nguyễn Năng, số 3; “Cầu nguyện là gì cầu nguyện thì sao nhi / Cầu nguyện là chi cầu nguyện thì thế nào / Có phải đi vào đi ra nơi đền thánh / Cầu xin điều lành cho mình và người thân / Hay phải lên gân lên dây thiêu dây cốt / Căng thẳng ton hót chót vót ở trên cao / Cầu nguyện làm sao mới thật là cầu nguyện / Lời kinh hòa quyện với thực hành thật tâm / Cầu nguyện âm thầm hay cầu nguyện thành tiếng / Đền thờ kính viếng tại gia hay ngoài đường / Cầu nguyện lễ thường nguyện danh Cha cả sáng / Dâng lên hằng tháng mỗi tuần và từng ngày / Không chỉ điều may điều lành và điều tốt / Những khi ủ dột buồn bã vẫn trung thành / Cầu xin điều lành cho người hiền kẻ dữ / Hiện tại quá khứ xin dâng hết cho Ngài” (Ta, *Cần có nhau*, Tập 1 [TP. HCM.: Nxb. Tôn Giáo, 2016], 658).

¹³ Nguyễn Năng, số 3.

¹⁴ *Ibid.*

¹⁵ *Ibid.*

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 4/2020, CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHÂN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ: Số 1, Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ, 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót, 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót)

- Ngày 03/04/2020; Chủ Tế: **LM. Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.
- Ngày 10/04/2020; Thứ sáu Tuần Thánh, Không có Thánh Lễ Kính LCTX.
- Ngày 17/04/2020; Chủ Tế: **LM. Nguyễn Phát Tài**, Chánh xứ Gx Tân Thông, Gp. Phú Cường.
- Ngày 24/04/2020; Chủ Tế: **LM. FX. Bảo Lộc**, Giám học TTMV Tgp Sài Gòn – Tp.HCM.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA:** Nhà Thờ Thánh Vinh Sơn 3 (154/333, Phạm Văn Hai, P.3, Tân Bình) lúc 16g00, ngày 08/04/2020. Chủ tế: **LM. Phanxicô Ass Trần Đức Huân**, chánh xứ Gx Vinh Sơn 3.
- **HẠT HỌC MÔN:** Nhà Thờ Bùi Môn (4/2, Ấp Tân Tiến, xã Xuân Thới Đông, huyện Hóc Môn) lúc 15g00, ngày 04/04/2020 (thứ bảy ĐT), Chủ Tế: **LM Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn.
- **HẠT TÂN ĐỊNH:** Nhà Thờ Thánh Phaolô 3 (262/14, Lê Văn Sỹ, quận 3) lúc 17g, ngày 02/04/2020 (thứ năm ĐT). Chủ tế: **LM. Michael Phạm Trường Trinh**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.
- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ Tân Hương (162 Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú), lúc 15g00, ngày 07/04/20120 (thứ Ba đầu

tháng). Chủ tế: **LM. Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CDLCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **HẠT THỦ ĐỨC:** Nhà Thờ Thánh Nguyễn Duy Khang (32, đường 25, KP.1, P.Linh Đông, Q.Thủ Đức) lúc 15g, ngày 10/04/2020. Chủ tế: **LM. Phêrô Lê Hoàng Chương**, Chánh xứ Gx Th. Nguyễn Duy Khang, Linh hướng CD LCTX hạt Thủ Đức.
- **HẠT XÓM MỚI:** Nhà Thờ Hà Nội (685, đường Thống Nhất, P.13, Q. Gò Vấp) lúc 15g00, ngày 02/04/2020 (thứ năm ĐT). Chủ Tế: **LM. Đaminh Đinh Ngọc Lễ**, Chánh xứ Gx. Hà Nội.

Trước Thánh Lễ có giờ Cầu nguyện, Tôn Sùng Lòng Chúa Thương Xót

DANH SÁCH ÂN NHÂN THÁNG 02/2020

DANH SÁCH XIN BẰNG ÂN NHÂN CD LCTX TGP SÀI GÒN

HẠT XÓM MỚI:

01. Lh. Rôsa Đỗ Thị Bằng, Giáo xứ Lạng Sơn.
02. Lh. Anna Chu Thị Phú, Giáo xứ Tử Đình.
03. Lh. Têrêsa Nguyễn Thị Vọng, Giáo xứ Thái Bình.
04. Lh. Anna Nguyễn Thị É, Giáo xứ Thái Bình.
05. Têrêsa Lê Thị Kim Thu, Giáo xứ Thái Bình.
06. Lucia Vũ Thị Ba, Giáo xứ Tử Đình.
07. Maria Nguyễn Thị Kim Liên, Giáo xứ Tử Đình.
08. Anna.M Chu Thị Hát, Giáo xứ Tử Đình.
09. Têrêsa Đinh Thị Thúy Kiều, Giáo xứ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp.
10. Maria Phạm Thị Hương, Giáo xứ Bắc Dũng.
11. Giuse Phạm Văn Mùi, Giáo xứ Bắc Dũng.
12. Maria Đặng Thị Uyên, Giáo xứ Bắc Dũng.

HẠT HỌC MÔN:

1. Lh. Giuse Nguyễn Hồng Minh, Giáo xứ Bùi Môn.
2. Lh. Maria Nguyễn Thị Huệ, Giáo xứ Bùi Môn.
3. Giuse Võ Thái Tám & Maria Giuse Nguyễn Ngọc Trinh Tâm, Gx. Bùi Môn.
4. Giuse Nguyễn Hoàng Anh Tú & Maria Trần Thị Thanh Thủy, Giáo xứ Bùi Môn.

5. Giuse.M Nguyễn Hiếu Tâm & Giuse.M Phạm Trần Gia Huy, Giáo xứ Bùi Môn.
6. Vicentê Phạm Văn Dũng & Maria Trần Thị Thanh Hương, Giáo xứ Bùi Môn.
7. Maria Trần Thị Kim Oanh & Giuse Angelni Patrice Michel Paul, Gx. Bùi Môn.
8. Lh. Maria Nguyễn Thị Thơi, Giáo xứ Bùi Môn.

ÂN NHÂN ỦNG HỘ QUỸ BÁC ÁI CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

1. CĐ LCTX Giáo xứ An Nhơn, hạt Xóm Mới: 1.000.000đ.
2. CĐ LCTX Giáo xứ Lam Sơn, hạt Xóm Mới: 400.000đ.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CĐ Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyên xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Vị.

THÁNH LỄ TUYÊN HỨA TÂN BAN CHẤP HÀNH VÀ 56 ĐOÀN VIÊN CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GX TỬ ĐÌNH

Vào lúc 17g00 ngày 5/3/2020, tại nhà thờ giáo xứ Tử Đình, hạt Xóm Mới, đã diễn ra Thánh lễ Tuyên hứa và Ra mắt Tân Ban chấp hành và 56 Đoàn viên của Cộng đoàn LCTX giáo xứ.

Cha chánh xứ Giuse Trần Phước Thành đồng thời cũng là Cha linh hướng CĐLCTX gx Tử Đình, chủ tế Thánh lễ. Đồng tế có cha phó: Gioakim Lại Phúc Khả, CRM và cha giảng Lễ: Bônaventura Trần Tuấn Cường, CRM.

Đến tham dự Thánh lễ có đại diện Ban Chấp hành CĐLCTX TGP SG, Ban Chấp hành và nhiều đoàn viên CĐLCTX hạt Xóm Mới. Đồng đảo giáo dân trong và ngoài giáo xứ cũng đến hiệp thông, cầu nguyện cho Tân BCH.

Trước và trong Thánh lễ, Lm Chủ tế làm phép cờ Đoàn và thực hiện nghi thức Tuyên hứa cho Tân BCH và 56 Đoàn viên.

Nguyên xin Thiên Chúa Đầy Lòng Thương Xót, luôn đồng hành, nâng đỡ các Thành viên trong Tân BCH và 56 anh chị Đoàn viên tuyên hứa hôm nay, trên bước đường phục vụ Giáo hội.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG 03/2020 (Xin xem hình ở trang bìa).

I- SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG

1- Thứ Sáu ngày 06-3-2020.

Do dịch cúm Covid-19, chương trình dự kiến cho thứ Sáu, ngày 06/3/2020 có thay đổi, không tổ chức hành hương cho giáo hạt Xuân Lộc và Đức Cha giáo phận cũng không về chủ sự Thánh Lễ. Tuy nhiên tại giáo xứ Suối Cát vẫn tổ chức với chương trình ngắn gọn hơn dành cho giáo dân tại địa phương và những cá nhân muốn tham dự.

Tháng Ba là tháng Giáo Hội dành để kính Thánh Giuse, Đấng an ủi kẻ gian nan và thời điểm này, Giáo Hội vừa mới bước vào Mùa Chay. Số giáo dân tham dự khoảng hơn 700 người, trong đó có đại diện Ban Phục Vụ HHLCTX của các giáo hạt. Lúc 15g, cộng đoàn tham dự Giờ Thương Xót Vô Biên, gồm việc lần chuỗi Lòng Thương Xót, kết hợp với Ngắm Đàng Thánh Giá trọng thể có linh mục chủ sự (hình 1). Trong tâm tình sám hối của Mùa Chay cùng với nạn đại dịch đang đe dọa, mọi người sốt sắng dâng lời nài xin Thiên Chúa giàu lòng thương xót đoái thương đoàn con và toàn thế giới. Sau ít phút chuẩn bị là Thánh Lễ kính Thánh Cả Giuse do Cha đặc trách chủ tế với ý nguyện: *Cầu xin Thánh Giuse đưa dẫn những con cái khô khan nguội lạnh trở về với Lòng Chúa Thương Xót.*

Phần cuối Thánh Lễ là giờ khấn Thánh Giuse, xin ngài cầu bầu cho từng người với ý xin và cho thế giới sớm thoát khỏi cơn đại dịch (hình 2).

Tuy dù do cơn dịch, mọi tổ chức phải giảm thiểu, nhưng vẫn còn đó những lời kinh ở tại giáo xứ Suối Cát cũng như của các nơi vẫn vang lên những lời van xin thiết tha: *Vì cuộc khổ nạn đau thương của Chúa Giêsu Kitô, xin Cha thương xót chúng con và toàn thế giới.,,*

2- Chương trình Thứ Sáu 03-4-2020 tại giáo xứ Suối Cát.

Chủ đề:

CÙNG THEO CHÚA GIÊSU BƯỚC VÀO TUẦN THÁNH

Nếu không có gì thay đổi do dịch Covid-19, chương trình dự kiến như sau:

Chương trình tổng quát (chiều):

14g30' – 15g00': Đón tiếp

15g00' – 15g50': Giờ Thương Xót Vô Biên

- Lần chuỗi Lòng Thương Xót
- Ngắm Đàng Thánh Giá

15g50' – 16g00': Giải lao

16g00' – 17g30: Thánh lễ (Cha đặc trách chủ sự)

- Kết thúc.

II- ĐẶT TƯỢNG CHÚA THƯƠNG XÓT...

Nhà nguyện LCTX được xây dựng tại giáo xứ Suối Cát, nơi đặt trụ sở của HHLCTX Giáo phận Xuân Lộc.

Nghi thức làm phép đất khu vực xây dựng và đặt viên đá đầu tiên được Đức Cha Giuse Đình Đức Đạo cử hành ngày thứ Sáu 02-6-2019. Tuy nhiên do khâu thủ tục xin phép xây dựng không kịp, nên vào tháng 12/2019 mới chính thức thi công...

Ngày 11-3-2020, tượng đá Chúa Thương Xót được trung chuyển từ mỏ đá Ninh Bình, vượt cả ngàn cây số đến giáo xứ Suối Cát (hình 3). Tượng Chúa nguyên khối, cao 7 mét do cơ sở đá mỹ nghệ Lý Hùng thuộc giáo xứ Kẻ Bền, giáo phận Thanh Hoá nhận thi công. Mọi người tham dự lần chuỗi LTX, hết lòng cầu xin Chúa cho việc đặt tượng được bình an tốt đẹp. Vào buổi chiều tượng đã được đặt vào đúng vị trí an toàn (hình 4). Mọi người đều hân hoan dâng lời tạ ơn Chúa và chờ mong ngày sẽ làm phép tượng và khánh thành ngôi nhà nguyện kính LCTX vào cuối năm nay.,.

LM. Giuse Trần Phú Sơn

DIỄN ĐÀN

MÙA CHAY, THỜI GIAN THUẬN TIỆN ĐỂ ĐÓN NHẬN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

LM Vinh Sơn Trần Đình Hòa

Đặc trách CDLCTX hạt Xuyên Mộc, GP Bà Rịa

Thiên Chúa hằng yêu thương con người, đặc biệt là các tín hữu. Năm phụng vụ cho chúng ta chiêm ngưỡng tình thương của Thiên Chúa qua các biến cố cuộc đời của Chúa Giêsu.

Chúa Giêsu chính là hình ảnh của Thiên Chúa vô hình, là trường tử sinh ra trước mọi loài thọ tạo (x. Cl 1, 15). Lòng thương xót của Thiên Chúa được thể hết cách tròn đầy qua chính Chúa Giêsu là Con Một yêu dấu của Ngài.

1. Chiêm Ngắm lòng thương xót Chúa qua các biến cố của Chúa Giêsu

Trong mùa giáng sinh, phụng vụ cho chúng ta chiêm ngắm, Ngôi Hai Thiên Chúa là Thiên Chúa thật. Người đã chấp nhận mang lấy thân phận con người như chúng ta để liên đới với thân phận mỏng giòn như chúng ta, Người giống chúng ta mọi đàng, ngoại trừ tội lỗi (x. Dt 4, 15). Người vốn dĩ là Thiên Chúa nên không phụ thuộc vào không gian và thời gian vì Người sinh ra trước mọi thời gian. Đấng

được Chúa Cha sinh ra từ thuở đời đời. Nhờ Người mà muôn vật được tạo thành (x. Cl 1, 16). Dù là Đấng cao trọng đến thế, và vì lòng thương xót nhân loại trong sự vâng phục Chúa Cha, Người không nghĩ phải nhất quyết duy trì địa vị ngang hàng với Thiên Chúa, nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang mặc lấy thân nô lệ, trở nên giống phàm nhân sống như người trần thế (x. Pl 2, 6). Người đã chấp nhận thân phận con người để cho con người có quyền làm con Thiên Chúa. Nhờ Ngôi Lời nhập thể làm người, con người có cơ hội được hiệp thông nên một với Thiên Chúa.

Tuy nhiên, vì Nguyên Tổ đã không vâng lời Thiên Chúa, mà muôn người thành tội nhân thế nào, thì nhờ Đức Giêsu Kitô đã vâng lời Thiên Chúa, muôn người cũng sẽ thành người công chính (x. R 5, 19). Để hoàn tất cuộc giao hoán kỳ diệu của sự vâng phục, Đức Giêsu đã phải bước đi với biết bao thử thách (x. Dt 2, 18). Người lại còn hạ mình, vâng lời cho đến nỗi bằng lòng chịu chết, chết trên cây thập tự. (x. Pl 2, 8). Người đã tự hiến tế chỉ một lần, để xoá bỏ tội lỗi muôn người. (x. Dt 9, 28).

Qua mầu nhiệm tử nạn và phục sinh của Chúa Giêsu, chúng ta chiêm ngưỡng lòng thương xót tròn đầy của Ba Ngôi Thiên Chúa. Không phải chúng ta đã yêu mến Thiên Chúa trước, nhưng chính Người đã yêu thương chúng ta, và sai Con của Người đến làm của lễ đền tội cho chúng ta (x. 1 Ga 4, 10). Khi chúng ta không có sức làm được gì vì còn là hạng người vô đạo, thì theo đúng kỳ hạn, Đức Ki-tô đã chết vì chúng ta (x. Rm 5, 6). Đức Ki-tô đã chết vì chúng ta, ngay khi chúng ta còn là những người tội lỗi; đó là bằng chứng Thiên Chúa yêu thương chúng ta (x. Rm 5, 8).

Tình yêu Ba Ngôi Thiên Chúa được thể hiện cụ thể qua cuộc tử nạn và phục sinh của Chúa Giêsu thật quá lớn. Không có tình thương nào cao cả hơn tình thương của người đã hy sinh tính mạng vì bạn hữu của mình (x. Ga 15, 13). Chúa Giêsu Kitô đã hy sinh tính mạng mình cho chúng ta đang khi chúng ta là thù nghịch của Thiên Chúa vì chúng ta là những kẻ tội lỗi.

2. Mùa chay, thời gian thuận tiện để đón nhận lòng thương xót của Thiên Chúa

Chúa luôn mời gọi chúng ta sám hối và tin vào Tin Mừng trong mọi nơi mọi lúc. Tuy nhiên, mùa chay, mùa đặc biệt và thuận tiện

mời gọi mỗi kitô hữu sám hối ăn năn để đón nhận lòng thương xót của Chúa. Năm xưa, tại dân thành Ninivê, Chúa đã cử tiên tri Giona kêu gọi dân thành ăn năn sám hối để được sự tha thứ của Thiên Chúa. Hôm nay, đặc biệt trong mùa chay này, Thiên Chúa cũng mời gọi mỗi người chúng ta sám hối ăn năn để đón nhận lòng thương xót của Thiên Chúa.

Vấn biết rằng, tình yêu Thiên Chúa thật lớn lao và cao cả vượt qua không gian và thời gian. Thiên Chúa yêu chúng ta ngay khi chúng ta còn phản nghịch Ngài. Tuy nhiên, thời gian Thiên Chúa chờ đợi chúng ta cũng có hạn, ứng với sự sống của mỗi người và chúng ta không biết khi nào chúng ta chết và chết cách nào. Vì thế, Thiên Chúa vẫn luôn khẩn khoản mời gọi chúng ta có thái độ đáp trả, cụ thể trong mùa chay bằng một đời sống sám hối của mỗi người. Sám hối là chuyển hướng triệt để toàn bộ đời sống, hết lòng quay lại, trở về với Thiên Chúa, đoạn tuyệt với tội lỗi, từ bỏ sự dữ, ghê tởm những hành động xấu xa đã làm. Đồng thời thống hối nội tâm cũng bao hàm ước muốn và quyết tâm thay đổi đời sống, với hy vọng vào lòng thương xót của Thiên Chúa và tin tưởng vào sự trợ giúp của ân sủng.

Hoán cải trước hết là công việc của ân sủng, Thiên Chúa làm cho lòng chúng ta quay về với Người: “Lạy Chúa, xin đưa chúng con về và chúng con sẽ trở lại với Chúa” (Ac 5, 21). Thiên Chúa ban cho chúng ta sức mạnh để bắt đầu lại. Chính khi khám phá ra tình yêu cao cả của Thiên Chúa mà lòng chúng ta bị chấn động vì thấy tội lỗi khủng khiếp và nặng nề, nên không dám phạm tội vì sợ xúc phạm đến Chúa và bị tách lìa khỏi Người. Lòng con người hoán cải khi hướng nhìn lên Đấng bị tội lỗi chúng ta đâm thấu (x. Ga 19, 37; Dcr 12, 10).

Như các ngôn sứ thuở trước, lời Chúa Giê-su kêu gọi hoán cải và sám hối trước hết không nhắm đến những việc bên ngoài, “mặc áo vải thô, rắc tro trên đầu”, giữ chay và khổ chế, nhưng đến hoán cải trong lòng, thống hối nội tâm. Nếu không có thống hối nội tâm, các việc làm bên ngoài sẽ vô hiệu và dối trá. Tuy nhiên, việc hoán cải nội tâm thúc đẩy người ta diễn tả thái độ ấy bằng những dấu hiệu khả giác, những cử chỉ và những việc làm của người thống hối.

Sám hối nội tâm của người Ki-tô hữu có thể được diễn tả bằng nhiều cách. Thánh Kinh và các giáo phụ nhấn mạnh nhất ba hình

thức: giữ chay, cầu nguyện và bố thí (x. Tb 12, 8; Mt 6, 1-18). Đây là những cách diễn tả sự hoán cải đối với bản thân, đối với Thiên Chúa và đối với tha nhân. Bên cạnh sự hoán cải triệt để thực hiện qua bí tích Thánh Tẩy hoặc tử đạo, các ngài còn kể đến những phương thế để xin Chúa tha thứ tội lỗi: cố gắng giao hoà với anh em, nước mắt thống hối, lo lắng đến phần rỗi tha nhân (x. Gc 5, 20), khẩn cầu các thánh và thực hành bác ái - "vì tình yêu che phủ muôn vàn tội lỗi" (1 Pr 4, 8).

Trong đời sống hằng ngày, việc hoán cải được thể hiện qua những hành vi giao hoà, lo lắng cho người nghèo, thực thi cũng như bảo vệ công lý và công bình (x. Am 5, 24; Is 1, 17) bằng việc thú tội, sửa lỗi cho nhau, xét lại cách sống, xét mình, linh hướng, chấp nhận đau khổ, kiên trì khi bị bách hại vì lẽ công chính. Vác thánh giá mỗi ngày và bước theo Chúa Giê-su là con đường thống hối chắc chắn nhất (x. Lc 9, 23).

Bí tích Thánh Thể và bí tích Thống Hối. Chúng ta tìm được nguồn mạch và của nuôi dưỡng cho lòng hoán cải và thống hối hằng ngày nơi bí tích Thánh Thể, vì đây là hy tế của Đức Ki-tô, Đấng giao hoà chúng ta với Thiên Chúa. Bí tích Thánh Thể nuôi dưỡng và tăng sức cho những người sống bằng sự sống của Đức Ki-tô: Bí tích này là "phương thuốc cứu chúng ta khỏi tội lỗi hằng ngày và gìn giữ chúng ta khỏi tội trọng" (x. CĐ Trentô: DS 1638).

Việc đọc Thánh Kinh, đọc kinh Thần Vụ và kinh Lạy Cha, mỗi hành vi phượng tự và đạo đức chân thành đều làm sống lại trong chúng ta tinh thần hoán cải và thống hối, đồng thời góp phần tha thứ tội lỗi chúng ta.

Cuối cùng, chúng ta hoàn tất hành vi thống hối bằng cách lãnh bí tích thống hối. Đức Ki-tô đã lập bí tích thống hối cho những tội nhân trong Hội Thánh, trước hết là cho những người sau khi đã được rửa tội mà còn phạm tội trọng, đánh mất ân sủng thánh tẩy và làm tổn thương đến sự hiệp thông Hội Thánh. Bí tích thống hối cho họ có một cơ hội mới hoán cải và tìm lại ơn công chính hóa.

Để đón nhận bí tích thống hối cách hiệu quả "Tội nhân phải tự nguyện thi hành đầy đủ những bốn việc sau: xét mình, thật lòng ăn năn, xưng tội, khiêm tốn và thành tâm đền tội".

Để lãnh nhận bí tích Thống Hối, hối nhân cần chuẩn bị bằng việc xét mình dưới ánh sáng Lời Chúa. Những bản văn thích hợp nhất có thể tìm được trong Mười Điều Răn phần giảng huấn luân lý của Tin Mừng và trong các thư Tân Ước: Bài giảng trên núi, Giáo huấn các tông đồ (x Rm 12-15; 1Cr 12-13) là phương thế để chúng ta xét mình cách hiệu quả hơn.

Sau khi đã thấy tội mình nhờ ánh sáng lời Chúa, chúng ta được mời gọi ăn năn những tội mình đã phạm. Ăn năn tội là hành vi “đau đớn trong lòng và chê ghét tội đã phạm, dốc lòng chừa từ nay không muốn phạm tội nữa.

Khi đã nhìn ra tội và đã dốc lòng chừa tội, tội nhân thú tội với tư tế. Qua xưng tội, con người nhìn thẳng vào tội lỗi mình đã phạm, nhận lấy trách nhiệm về các tội đó, và từ đó một lần nữa mở lòng cho Thiên Chúa và cho sự hiệp thông với Hội Thánh để có thể có một tương lai mới.

Có những tội gây thiệt hại cho tha nhân. Chúng ta phải hết sức để đền bù (như trả lại đồ vật đã lấy cắp, phục hồi danh dự cho người mình xúc phạm, bồi thường thiệt hại). Đức công bình đòi buộc thực hiện như vậy. Hơn nữa, tội lỗi gây thương tổn và làm suy yếu chính tội nhân cũng như mối liên hệ giữa họ với Thiên Chúa và tha nhân. Bí tích Giao Hòa tha thứ tội lỗi, nhưng không xóa bỏ những hậu quả xấu do tội gây nên (x. CIC, khoản 914). Sau khi được tha thứ, tội nhân còn phải hồi phục hoàn toàn sức sống thiêng liêng. Vì thế, họ phải làm một việc gì sửa lại lỗi lầm của mình: phải “đền bù” cân xứng hoặc “đền tạ” tội lỗi mình. Việc đền tội như vậy cũng gọi là “thống hối”.

Cuối cùng, trong cuộc lữ hành đức tin, chúng ta đừng đợi phạm tội mới tỏ ra hành vi thống hối nhưng chủ động sống yêu thương và tha thứ để bù đắp những thiếu sót và lỗi lầm trong quá khứ của mỗi người và để Thiên Chúa là Đấng giàu lòng xót thương sẽ xót thương chúng ta. Chính khi chúng ta yêu thương tha nhân, chúng ta nhận được lòng thương xót của Chúa cách dạt dào hơn. Phúc thay ai xót thương người, vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương (x. Mt 5, 7).

TÌNH YÊU, LÒNG THƯƠNG XÓT VÀ ÂN SÙNG

Chuyển ngữ: Sr. Maria Trần Thị Ngọc Hương

Chúng ta mong đợi điều gì khi chúng ta quay trở về với Chúa trong Mùa Chay này?

Hãy nghĩ xem thiên đàng khác với trái đất (trần gian) như thế nào. Trên trần gian, tội lỗi tiếp tục làm tổn thương con người mỗi ngày. Trên thiên đàng, không chỉ không có tội lỗi, mà còn không có cám dỗ. Trên trái đất, các gia đình, các khu phố và thậm chí toàn bộ các quốc gia chia rẽ nhau, thường là vì những vấn đề rất nhỏ.

Trên thiên đàng, có sự hài hòa và nền hòa bình hoàn hảo. Trên trái đất, có bệnh tật và đau khổ. Trên thiên đàng, mọi giọt nước mắt đã được lau khô và tất cả các rối loạn về thể chất và tinh thần đều được chữa lành. Trên trần gian, hàng triệu người phải chịu đựng những hậu quả của nghèo đói. Trên thiên đàng, mọi người đều được chăm sóc như nhau và rất tế nhị, ân cần.

Thiên đàng nghe quá hấp dẫn, phải không? Không có gì lạ khi Kinh Thánh kết thúc với lời cầu xin: "*Lạy Chúa Giêsu, xin hãy đến!*" (Kh 22, 20)! Không có gì ngạc nhiên khi tất cả chúng ta khao khát một ngày khi tội lỗi không còn nữa, và khi chúng ta được đưa vào trong sự hoàn hảo của vương quốc thiên đàng của Chúa Giêsu! Chúng ta biết ngày đó đang đến, nhưng cho đến khi nó xảy ra, Chúa Giêsu mời gọi chúng ta đặt hy vọng vào Người. Chúa không muốn chúng ta nản lòng trước tình trạng của thế giới hay tình trạng của chính cuộc sống của chúng ta. Người muốn giúp chúng ta, chữa lành chúng ta và cứu chuộc chúng ta để chúng ta có thể đến gần hơn với sự hài hòa hoàn hảo của thiên đàng ở đây trên trần gian. Và vì thế Chúa mời gọi mỗi chúng ta: "*Các người hãy hết lòng trở về với Ta*" (Ge 2, 12). Lời kêu gọi trở về với Chúa này nghe có vẻ đáng sợ, đặc biệt là trong một mùa như Mùa Chay, với sự nhấn mạnh vào sự ăn năn và sự từ bỏ mình (sự hy sinh). Do vậy, chúng ta hãy nhìn vào ba sự thật trung tâm về đức tin của chúng ta sẽ giúp chúng ta dễ dàng đến gần với Chúa hơn trong Mùa Chay này.

HÃY HƯỚNG VỀ THIÊN CHÚA ĐANG LÀ TÌNH YÊU.

Thiên Chúa đã từng nói với dân của Người rằng: "*Có phụ nữ nào quên được đứa con thơ của mình, hay chẳng thương đứa con mình*

đã mang nặng đê đau? Cho dù nó có quên đi nữa, thì Ta, Ta cũng chẳng quên người bao giờ” (Is 49, 15). Chúa đã từng nói với ông Giôsu: *“Ta sẽ không bỏ rơi người, Ta sẽ không ruồng bỏ người”* (Gs 1, 5). Và Chúa Giê-su tiếp tục nói với chúng ta: *“Thầy ở cùng anh em cho đến ngày tận thế”* (Mt 28, 20).

Đời này đến đời kia, Thiên Chúa bảo đảm với dân của Người rằng Chúa sẽ không bao giờ bỏ rơi họ. Và Chúa làm điều này không chỉ bằng lời nói. Tất cả mọi hành động của Chúa đều cho chúng ta thấy một chiều kích khác về việc Chúa yêu chúng ta sâu sắc như thế nào. Chúa đã cho thấy điều đó khi giải cứu dân Israel khỏi cảnh nô lệ ở Ai Cập. Chúa đã cho thấy điều đó khi Chúa gọi Đavít để lôi kéo dân Chúa vào một vương quốc. Chúa đã cho thấy điều đó khi Chúa hứa sẽ đưa dân Israel trở về sau thời lưu đày ở Babylon. Và hơn bất cứ nơi nào khác, Thiên Chúa đã cho thấy điều đó khi sai Con Một của mình đến để mặc lấy thân phận người phạm và hiến mạng sống mình trên thập giá vì chúng ta.

Chúng ta có thể kiểm tra những lời nói và hành động của Thiên Chúa để thấy tình yêu của Người, nhưng trong phân tích cuối cùng, cho thấy rằng chỉ bằng niềm tin chúng ta có thể bắt đầu trải nghiệm tình yêu đó. Kinh Thánh cho chúng ta biết rằng: *“Đức tin là bảo đảm cho những điều ta hy vọng, là bằng chứng cho những điều ta không thấy”* (Dt 11, 1). Khi chúng ta thực hành đức tin của mình, tất cả những gì chúng ta hy vọng vào Chúa Kitô có thể trở thành hiện thực đối với chúng ta, mặc dù chúng ta không thể thực sự nhìn thấy nó. Mỗi khi chúng ta cầu nguyện, mỗi khi chúng ta cử hành (lãnh) các bí tích, đặc biệt là Bí tích Thánh Thể, chúng ta có thể nói: *“Lạy Chúa Giê-su, con biết Chúa đang ở cùng con. Con tin vào Chúa; xin hãy cho con thấy tình yêu của Chúa”*. Đây là một lời cầu nguyện mà Chúa thích trả lời và đôi khi theo những cách đáng ngạc nhiên!

HÃY HƯỚNG VỀ THIÊN CHÚA ĐẲNG THƯƠNG XÓT.

Sau khi Chúa Giê-su chịu phép rửa, Gioan Tẩy Giả nói rằng: *“Đây là Chiên Thiên Chúa, đây Đấng xóa bỏ tội trần gian”* (Ga 1, 29). Chúng ta biết rằng Chúa Giê-su đã chết vì tội lỗi của chúng ta. Chúng ta công bố sự thật này vào mỗi Chúa nhật qua Kinh Tin Kính

trong Thánh lễ. Nhưng đâu là trải nghiệm sự tự do đến từ hành động của lòng thương xót của Chúa Giêsu?

Một ngày nọ, một giáo viên môn tôn giáo đã yêu cầu một trong những sinh viên của mình lên bảng và bắt đầu viết ra những tội lỗi phổ biến nhất. Học sinh bắt đầu viết những từ như nói dối, giận dữ, ăn cắp, ghen tuông và ham muốn. Khi anh ta viết từng tội lỗi, giáo viên ở ngay sau anh ta với một khăn lau bảng, xóa sạch các từ. Thầy giáo nói với các sinh viên rằng: "Đây là cách Thiên Chúa nhanh chóng tha thứ cho chúng ta khi chúng ta cầu xin. Khi Thiên Chúa tha thứ cho bạn, tội lỗi của bạn sẽ biến mất, được xóa sạch. Tất cả những gì còn lại là tình yêu của Chúa dành cho bạn".

Khi chúng ta đi xưng tội, chúng ta có thể trải nghiệm điều gì đó giống như sinh viên đó đã trải nghiệm trong lớp học môn tôn giáo của mình. Không phải lúc nào cũng dễ dàng thú nhận tội lỗi của chúng ta, đặc biệt là vì nó có nghĩa là công khai thú nhận những thất bại của chúng ta với một linh mục. Nhưng khi chúng ta lên tiếng xưng thú tội lỗi của mình và sau đó nghe những lời tha tội, Chúa Thánh Thần đến và trút bỏ gánh nặng tội lỗi khỏi chúng ta, ngay khi giáo viên đó xóa bỏ những từ trên bảng. Những tội lỗi đã biến mất và thay vào vị trí của chúng là sự thương xót của Đấng đã nói: "*Ta cũng không lên án con đâu*" (Ga 8, 11).

HÃY QUAY VỀ VỚI THIÊN CHÚA Đấng CHAN CHÚA Ân Sủng.

Con người chúng ta đầy những mâu thuẫn. Chúng ta muốn trở nên tốt, tử tế và yêu thương, nhưng tất cả rất thường xuyên, cuối cùng chúng ta đưa ra những lựa chọn làm tổn thương mọi người, đặc biệt là những người gần gũi nhất với chúng ta. Chúng ta muốn ở gần với Thiên Chúa, nhưng nó có thể rất dễ rơi vào sự bất tuân. Chúng ta không muốn phạm phải bất kỳ tội lỗi nào, nhưng chúng ta thường thấy mình làm điều mà chúng ta không muốn làm.

Thánh Phaolô đã nhìn thấy trận chiến này trong tâm trí của chính mình. Thánh nhân thực sự yêu mến Chúa Giêsu và chân thành muốn phục vụ Giáo Hội bằng cả cuộc đời. Nhưng đối với tất cả những lời rao giảng về tình yêu và lòng thương xót của Thiên Chúa, Thánh Phaolô đôi khi có thể là một lực lượng của sự chia rẽ và thù địch. Phaolô đã tranh luận với tông đồ của mình là Banaba về một

quyết định truyền giáo, tranh luận rất nhiều đến nỗi hai người chia tay nhau trong giận dữ (x. Cv 15, 36-40). Phaolô đã chọn cách nói chuyện với Thánh Phêrô trước mặt các tín hữu ở Antiôkia, thay vì kéo Phêrô sang một bên và nói chuyện riêng với ngài (x. Gl 2, 11-14). Phaolô thậm chí còn đi xa đến mức mong muốn một hình thức báo thù đặc biệt về kẻ thù của mình (x. Gl 5, 11-12).

Nhưng Phaolô đã nhận thức đầy đủ về những điểm yếu và những thất bại của mình. Phaolô đã từng kêu lên rằng: *"Tôi thật là một người khốn nạn! Ai sẽ giải thoát tôi khỏi thân xác phải chết này?"* (Rm 7, 24). Và ngay lập tức, ngài vui mừng trong câu trả lời: *"Tạ ơn Chúa, nhờ Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta"* (Rm 7, 25).

Bí mật của Phaolô là gì? Thông qua kinh nghiệm của chính mình về lòng thương xót của Thiên Chúa, ngài đã học được rằng: *"Ở đâu tội lỗi đã lan tràn, ở đó ân sủng càng chứa chan gấp bội"* (Rm 5, 20). Thánh nhân biết rằng cho dù ngài có phạm bao nhiêu tội lỗi, thì ân sủng dồi dào của Thiên Chúa sẽ luôn vượt trội hơn những tội lỗi ấy. Ngài biết rằng ân sủng chan chứa của Thiên Chúa đủ sức mạnh để biến đổi cả tâm hồn ương bướng của mình, vì vậy ngài luôn có niềm hy vọng. Phaolô tiếp tục xác tín lời hứa: *"Nếu ta kiên tâm chịu đựng, ta sẽ cùng hiển trị với Người (Chúa Kitô)"* (2 Tm 2, 12). Ân sủng của Chúa Giêsu sẽ không bao giờ làm ngài thất vọng.

Hãy tin rằng sức mạnh cứu độ của Chúa Giêsu lớn hơn sức mạnh của những thói quen tội lỗi của bạn. Hãy tin rằng ân sủng của Thiên Chúa luôn sẵn sàng giúp bạn thay đổi. Hãy nhớ rằng, bạn có thể thấy mình là một tội nhân khủng khiếp. Nhưng đó không phải là cách mà Chúa nhìn thấy bạn. Chúa xem bạn như đứa con yêu dấu của Chúa và Chúa muốn giúp bạn trở nên giống Chúa hơn mỗi ngày.

MỘT LỜI MỜI ĐỘ LƯỢNG.

Tình Yêu. Lòng Thương Xót. Ân Sủng. Thiên Chúa đang mời gọi chúng ta quay về với Chúa trong bốn mươi ngày tới để Chúa có thể ban những món quà này cho chúng ta. Chúa hứa rằng nếu chúng ta nhận lấy lời mời của Chúa mỗi ngày khi cầu nguyện, đức tin của chúng ta sẽ lớn lên và cuộc sống của chúng ta sẽ thay đổi. Chúng ta sẽ tìm thấy một sức mạnh nội tâm từ Chúa Thánh Thần để giúp chúng ta vượt qua cám dỗ và tội lỗi.

Lời mời này có hai mặt. Về phần Thiên Chúa, Chúa sẽ làm sâu sắc kinh nghiệm và niềm tin của chúng ta vào tình yêu, lòng thương xót và ân sủng của Chúa. Bởi vì Chúa quan tâm đến chúng ta, Chúa sẽ đánh động lương tâm của chúng ta khi chúng ta đối diện với cám dỗ. Và Chúa sẽ giúp chúng ta trở nên tử tế, kiên nhẫn và yêu thương hơn. Do đó, chúng ta hãy cố gắng sẵn sàng với Thánh Thần của Chúa trong ngày sống. Hãy tìm những cách mà Thánh Thần đang thúc đẩy bạn và thúc giục bạn ở gần Chúa.

Về phần mình, chúng ta cần dành thời gian cho việc cầu nguyện, sao cho nó thành chương trình trong giờ cầu nguyện hàng ngày, ngay cả khi đó chỉ là mười hoặc mười lăm phút mỗi ngày – nhờ đó chúng ta có thể chạm vào ân sủng của Chúa. Sau đó, trong suốt ngày sống, chúng ta cần cố gắng hết sức để nói không với cám dỗ và thưa vâng với các mệnh lệnh của Thiên Chúa và lời hứa của Chúa để trợ giúp chúng ta. Như thánh Phaolô đã viết, chúng ta phải cố gắng "*cởi bỏ con người cũ*" với lối sống xưa kia của chúng ta và "*mặc lấy con người mới, là con người đã được sáng tạo theo hình ảnh Thiên Chúa để thật sự sống công chính và thánh thiện*" (Ep 4, 22.24).

Có thể khó thay đổi cuộc sống của chúng ta. Nhưng chúng ta không đơn độc. Với sự trợ giúp tràn đầy ân sủng của Thiên Chúa, chúng ta có thể tiến bộ trong Mùa Chay.

Điều đó có thể mất thời gian. Bạn có thể không luôn luôn thành công. Nhưng khi thời điểm Phục Sinh đến, bạn có thể chắc chắn bạn sẽ thấy một số thay đổi tích cực, đáng khích lệ trong cuộc sống của bạn. Có lẽ bạn sẽ có nhiều khát vọng cầu nguyện hoặc đi Lễ. Bạn có thể tiếp cận một tình huống căng thẳng hoặc khó khăn với sự bình an hơn. Hoặc có thể Chúa sẽ làm mềm lòng bạn để bạn sẵn sàng và có thể tha thứ.

Vì thế, chúng ta hãy quyết định phải hết lòng trở về với Chúa trong Mùa Chay này. Chúng ta hãy cầu xin Chúa đến và lấp đầy chúng ta bằng tình yêu, lòng thương xót và ân sủng của Chúa. Chúng ta hãy làm những gì chúng ta có thể để mở cánh cửa trái tim của chúng ta và thưa lên rằng: "*Lạy Chúa Giêsu, con sẽ tiếp đón Chúa*".

Theo The Word Among Us, Lent 2019 Issue

TẠI LÀM SAO CHÚA CHẾT?

Lm. Antôn Nguyễn Văn Độ

Sau khi đọc bài tường thuật đầy đủ về cuộc Thương Khó của Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta theo thánh Marcô. Chúng ta không thể không màng chi đến những sự xảy ra trước đó. Nhiều người không khỏi thắc mắc: một con người như vậy sao lại kết thúc trên Thánh giá? Đâu là nguyên do dẫn đến cái chết và ai là người chịu trách nhiệm về cái chết của Chúa Giêsu?

Theo một lý thuyết lưu hành vào thế kỷ 20 sau thảm kịch Shoah, Hitler tiêu diệt những người Do thái, người ta qui trách nhiệm về cái chết của Chúa Giêsu cho người Do thái, Philatô và các thẩm quyền Rôma thời ấy, mà động

lực thúc đẩy thuộc bản chất chính trị hơn là tôn giáo.

Bằng chứng là Hội đồng Do thái, đứng đầu là các thượng tế và luật sĩ "tìm mưu bắt giết Chúa Giêsu" (Mc 14, 1); "tìm chúng cáo Chúa Giêsu để giết Người" (Mc 14, 55), chúng gian tìm không ra, lời chứng lại không khớp, phải nại đến vị thượng tế đứng lên giữa công nghị hỏi Chúa Giêsu: "Ông có phải là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa đáng chúc tụng chăng?" (Mc 14, 61). Chúa Giêsu đáp: "Phải, chính Ta! Rồi các ông sẽ thấy Con Người ngồi bên hữu Đấng toàn năng và ngự đến trên đám mây" (Mc 14, 61). Ông liền đứng lên xé áo mình và kết án: "Chúng ta còn cần chi đến nhân chứng nữa? Các ông đã nghe lời nói lộng ngôn, các ông nghĩ sao?" (Mc 14, 62). Họ quyết định lên án tử cho Người (Mc 14, 64).

Nhưng chuyện không đơn giản, vì muốn giết được Chúa Giêsu phải qua tay tổng trấn Rôma là Philatô, nên họ "đã trói Chúa Giêsu và giải nạp Người cho Philatô" (Mc 15, 1). Philatô không phải là

người quan tâm tới sự công chính đến nỗi âu lo về số phận của một người Do thái không tên tuổi; ông ta là một mẫu người cứng cỏi, độc ác, sẵn sàng đổ máu nếu có một dấu vết rất nhỏ nổi loạn (x. Lc 13, 1-9). Tất cả sự này là hoàn toàn đúng. Tuy nhiên, ông không ra sức cứu sống Chúa Giêsu vì thương cảm nạn nhân, nhưng chỉ để ghi một điểm thẳng chống lại những kẻ tố cáo Chúa Giêsu, với họ ông đã có xung đột từ ngày tới đất Giuđêa. Dĩ nhiên, sự này không giảm bớt trách nhiệm của Philatô trong việc lên án Chúa Giêsu, một trách nhiệm ông đã chia sẻ với những nhà lãnh đạo Do thái.

Khi gặp Chúa Giêsu, Philatô hỏi: "*Ông có phải là vua dân Do thái không?*" Chúa Giêsu đáp: "*Ông nói đúng*" (Mt 15, 2). Câu trả lời của Chúa Giêsu không giúp Chúa thoát khỏi vụ án mà lại như thêm dầu vào lửa, khiến các thầy thượng tế lại tố cáo thêm, nhưng Chúa không đáp lại một lời nào.

Đối diện với những kẻ đòi giết Chúa Giêsu, Philatô không biết làm sao nên hỏi dân "*Các người có muốn ta phóng thích cho các người Vua dân Do-thái không?*" (Mc 15, 9); "*Các người muốn Ta làm gì cho vua dân Do-thái?*" (Mc 15, 12). Những câu hỏi trên chẳng những không cứu được Chúa Giêsu mà còn như thể gia tăng lòng quyết xử tử Người: "*Đóng đinh nó đi*" (Mc 15, 13). Lúc ấy trong khám đang có sẵn kẻ giết người tên là Baraba, Philatô nghĩ ra trò tráo mạng Giêsu để may chẳng dân chúng tha cho Chúa Giêsu, nhưng ông đã lầm, dân chúng càng hô to hơn: "*Đóng đinh nó đi*" (Mc 15, 14). Philatô nhượng bộ hoàn toàn: "*Ông liền tha Baraba và trao Chúa Giêsu cho họ mang đi đánh đòn và đóng đinh vào thập giá*" (Mc 15, 15).

Khi quyết định trao nộp Chúa Giêsu thì ông cũng đi vào cái vòng di chuyển của họ. Tin Mừng được giả thiết là đã minh oan cho Philatô và tố cáo những người lãnh đạo Do thái chủ mưu giết Chúa. Chính thánh Phaolô khi tường thuật về án tử của Chúa Giêsu giống như các sách Tin Mừng mô tả, ông viết "*những người Do thái đã giết Chúa Giêsu*" (1 Tx 2,15).

Từ những tường thuật về cái chết của Chúa Giêsu trong Talmud và trong những tài liệu Do thái khác, truyền thống Do thái không bao giờ từ chối sự tham gia của các nhà lãnh đạo tôn giáo thời đó trong việc lên án Chúa Giêsu. Họ không bênh vực mình bằng sự

chối bỏ hành động, nhưng nếu có hành động nào, họ đã chối hành động đó, từ viễn ảnh Do thái, làm thành một tội ác và án tử Chúa Kitô Giêsu là một án bất công.

Như vậy, đối với câu hỏi, "tại sao Chúa chết?" Sau tất cả những nghiên cứu và những sự lựa chọn được đề nghị, chúng ta phải đưa ra cũng một câu trả lời như trong các Tin Mừng là Người bị kết án vì những lý do tôn giáo. Kết luận, các thẩm quyền tôn giáo và các thẩm quyền chính trị, các thủ lãnh Công Nghị và quan tổng trấn Roma, cả hai đã tham gia, vì những lý do khác nhau, trong sự xử án Chúa Kitô.

Phần chúng ta, những người tin Chúa Giêsu đều nghĩ rằng chính những người Do thái đã giết Chúa. Chúng ta cũng thường qui kết cho Giuđa là kẻ phản bội đã bán đứng Thầy, kẻ tiếp tay cho các thượng tế và kinh sư bắt nộp Chúa.

Mỗi khi Tuần Thánh về, đọc lại bài Thương Khó Đức Giêsu Kitô Chúa chúng ta, Giáo hội muốn mỗi người chúng ta, thay vì đổ tội cho người Do thái, thì nhìn thấy trách nhiệm của mình trong cái chết của Chúa Giêsu. Chúa đã chết vì tội lỗi chúng ta, đúng như lời Thánh Kinh. Tội lỗi làm cho chúng ta xa lìa Thiên Chúa và tha nhân, chống lại Thiên Chúa và chống lại nhau, dẫn đến nguy cơ mất ơn cứu độ. Nên Thiên Chúa đã "*vì loài người chúng ta, và để cứu độ chúng ta, Người đã từ trời xuống thế..*" chịu đóng đanh, chịu chết để chuộc tội cho chúng ta (x. Kinh Tin Kính).

Khi ta từ chối Chúa và chương trình thiêng liêng của Người, hay khi ta xúc phạm đến Chúa, không sống xứng đáng là con Thiên Chúa, chúng ta chịu trách nhiệm cách đặc biệt hơn vào cái chết của Chúa. Mỗi lần chúng ta phạm tội bất công, lỗi đức bác ái, gây gương mù gương xấu, cộng tác với sự dữ gây tác hại trực tiếp cho tha nhân, làm hại bản thân, gây thiệt hại cho cả Hội Thánh nữa là chúng ta làm khổ nhau, nhất là làm cho Chúa phải đau phiền và phải chết.

Ước gì khi suy niệm về cái chết của Chúa Giêsu, mỗi người chúng ta thêm lòng tin vào Chúa, yêu mến Chúa cách mãnh liệt hơn, và đặt tất cả lòng cậy trông vào Chúa. Chúng ta tin Chúa Giêsu đã chết vì tội lỗi chúng ta, nhưng Thiên Chúa đã cho Người sống lại từ cõi chết. Amen.

THỨ SÁU TUẦN THÁNH

BUỔI CHIỀU THINH LẶNG THÁNH

Tu sĩ: Jos. Vinc. Ngọc Biển, S.S.P.

"Hỡi không gian rủ sương mù ngàn mây hỡi hãy che khắp trời cao. Ánh kim ô vệt lu mờ. Vì thương Chúa gánh muôn nỗi khổ đau" (Giờ tử nạn, Lm. Hoài Đức).

Với những lời hát rất sâu lắng ấy, tác giả đã dẫn đưa chúng ta đi vào tâm tình của ngày Thứ Sáu Tuần Thánh trong thình lặng.

Thình lặng để thấy, hiểu, để cảm nghiệm và để thay đổi lối sống cho phù hợp với những gì

tốt lành mà mình đã thấy, hiểu và cảm nghiệm.

Thình lặng còn làm cho chúng ta đi vào tâm tư của người khác để cùng họ sống một cuộc sống có ý nghĩa hơn.

Thình lặng để thấy

Cũng vậy, trong cuộc khổ nạn của Đức Giêsu, chúng ta rất cần sự thình lặng để sống những tâm tình vừa nêu ở trên!

Trước tiên, thình lặng để thấy: thấy Đức Giêsu là Đấng rất thương những người nghèo khổ, những người thấp cổ bé họng, người ốm đau bệnh tật. Từ đó, Ngài không thể lặng im khi những điều đó xảy ra với con người dưới những chiêu bài "đánh lận con đen" khi nhân danh tôn giáo, đạo đức, người nghèo để làm khổ nhau.

Ngài không chỉ lên tiếng gián tiếp, nhưng Ngài đã "chỉ mặt đặt tên" nơi những con người có tâm đen tối. Ngài không chỉ nói mà còn hành động. Ngài không sợ chết mà ngược lại, sẵn sàng lấy mạng sống của mình bảo vệ những người bị ngược đãi để đổi lấy sự công bằng.

Chính vì thái độ và lựa chọn của Đức Giêsu như vậy, nên chúng ta thấy Ngài đã bị những người Pharisêu, Kinh Sư, Thượng Tế ghét

bỏ và tìm mọi cách để hạ sát. Với họ, Đức Giêsu chính là cái gai trong mắt, cái đá ngáng đường. Họ luôn coi Ngài là thành phần nguy hiểm, cần phải loại trừ ra khỏi xã hội.

Như vậy, chúng ta dễ dàng nhận thấy phản ứng chống lại Đức Giêsu của những nhà lãnh đạo Dothái thời bấy giờ rất gắt gao do những nguyên nhân như: ghen tương, thù hận, gian dối, kiêu ngạo.

Bên cạnh đó, chúng ta còn nhìn thấy thái độ hoang tưởng và vụ lợi của Giuđa; sợ hãi của Phêrô cũng như các môn đệ khác; sự thay trắng đổi đen của dân chúng; sự hèn nhát, nhập nhằng của Philatô....

Trên đây là những điều chúng ta thấy được qua cuộc thương khó của Đức Giêsu.

Thinh lặng để hiểu

Khi đã thấy được nguyên nhân dẫn đến cái chết của Đấng Cứu Thế, giờ đây, chúng ta cùng nhau thinh lặng để hiểu về cuộc thương khó này dưới cái nhìn cứu độ.

Trong cuộc thương khó của Đức Giêsu, chúng ta thấy có hai tên trộm: một người được gọi là thánh trộm lành; một người phải gọi là kẻ trộm dữ. Tại sao vậy? Thưa, đơn giản là người trộm lành đã biết lắng nghe và hiểu được Đức Giêsu là ai! Đặc biệt, trong thinh lặng, anh ta còn nhận ra tội lỗi của mình để xin Chúa tha thứ. Còn tên trộm dữ đã không biết lắng nghe, ngược lại, hãnh không ngớt chửi rủa và trách móc Đức Giêsu cũng như những kẻ đóng đinh hãnh. Hãnh không hiểu được ý nghĩa của cái chết nơi Đức Giêsu, vì thế, hãnh đã tự mình đánh mất "*phao cứu sinh*" cuối cùng của cuộc đời đây tội lỗi. Và như một lẽ tất yếu, hãnh đã phải chết như một kẻ xa lạ với ơn cứu chuộc mà Đức Giêsu mang lại qua cái chết của Ngài.

Cũng như người trộm lành, qua cuộc thương khó của Đức Giêsu, chúng ta hiểu được rằng: tình yêu của Thiên Chúa là vô hạn. Tình yêu ấy đã đi bước trước để đến với nhân loại qua việc trao ban chính Con Một, để những ai tin vào Con của Người thì được sống và sống dồi dào.

Đến lượt Đức Giêsu, tình yêu ấy được nở hoa cứu độ ngay trên thập giá, bởi vì: "*Không có tình yêu nào cao quý hơn tình yêu của người hiến mạng sống vì người mình yêu*".

Như vậy, chỉ trong thinh lặng, chúng ta mới có thể nhận ra và cảm nghiệm sâu xa về cái chết của Đức Giêsu là vì tình yêu, đồng thời, qua đó, chúng ta sẽ nhìn thấu tội lỗi của chính mình và của nhân loại, ngõ hầu ăn năn, sám hối, để được đón nhận ơn tha thứ từ máu nhiệm khổ nạn của Đức Giêsu.

Thinh lặng để đổi thay

Từ những gì đã thấy, đã hiểu, đã cảm nghiệm, có lẽ mỗi người chúng ta đều có với nhau một mẫu số chung, đó là: bất bình, lên án những người đương thời với Đức Giêsu vì sự ác tâm, thất đức của họ, khiến Đức Giêsu phải chết một cách đau thương tức tưởi như vậy!

Tuy nhiên, trong thinh lặng sâu lắng, chúng ta cũng nên làm một cuộc cật vấn lương tâm tận đáy lòng mình, để xem thử mình có liên quan gì đến cuộc thương khó của Đức Giêsu không?

Xét về mặt khách quan bên ngoài như địa lý, thời gian và đối tượng, có lẽ chẳng thể nào tìm ra được một ai có những hành động trực tiếp với Đức Giêsu như những người Pharisêu, Kinh Sư và Thượng Tế khi xưa. Nhưng, xét về sự liên đới tâm linh, chắc chắn chúng ta không thể vô can nếu không muốn nói là tàn ác chẳng thua kém những kẻ gây nên cái chết của Đức Giêsu, thậm chí còn nặng hơn nữa!

Thật vậy, nhiều khi chúng ta sống thực dụng, ham tiền, hám lợi và chuộng danh vọng, những lúc như vậy, chúng ta đâu khác gì các môn đệ của Đức Giêsu khi các ông tranh giành chỗ nhất - nhì trong vương quốc mà họ tưởng chừng Đức Giêsu sẽ lập chốn trần gian!

Lại nữa, sự phản bội, vô ơn và sống hai mặt, nhiều khi lại là lựa chọn chủ đạo của chúng ta trong đời sống. Khi lựa chọn những thứ đó làm nền tảng cho đời sống của mình, chúng ta đâu khác gì Giuđa!

Rồi có lúc vì sợ mất chức, mất quyền, hay nhát đảm, nên đã không dám tuyên xưng đức tin của mình vào Chúa, nhiều khi chúng ta cũng từ chối thuộc về Chúa khi không dám đứng về phía sự thật để làm chứng cho chân lý. Những lúc như thế, hình ảnh, thái độ và lựa chọn của Philatô và Phêrô lại hiện lên thật rõ nét trong từng hành vi và lời nói của chúng ta!

Cuối cùng, đám đông dân chúng khi xưa do thiếu hiểu biết, nên đã bị giới lãnh đạo tôn giáo "*giật dây*", vì thế, họ đã phản bội Đức Giêsu. Mỗi ngày nào họ muốn tôn Ngài làm Vua. Sự kiện đó chỉ cách hôm nay có mấy ngày, họ đã long trọng đón Vị Vua ấy vào thành với tư cách là Đấng Thiên Sai, là Vua Israel. Miệng họ cũng đã từng tung hô vang trời lở đất để đón Chúa vào thành. Tuy nhiên, ngày hôm nay, họ đã thay đổi hoàn toàn!

Nhiều khi chúng ta cũng vì cái bụng mà sẵn sàng gian lận, đổi trắng thay đen, hay đã có những lần ta tìm mọi cách kéo Chúa về với phe ta, mặc dù biết những việc ta làm là sai trái.... Hoặc nhiều khi chúng ta cũng sống theo kiểu a dua với đám đông: "*Ai sao tôi vậy, ai làm bậy tôi cũng làm theo!*".

Đôi khi chúng ta cũng nhân danh Chúa để làm những điều khuất tất, hoặc lấy Chúa làm bình phong cho những trái khuấy của mình! Lúc không được như ý muốn, chúng ta cũng phản bội Chúa bằng việc quay lưng lại với Ngài khi sẵn sàng tôn thờ một ngẫu tượng nào đó thay cho Chúa. Không còn lấy Lời Chúa làm kim chỉ nam cho cuộc đời mình, ngược lại, chúng ta đã lấy lời của những thầy bói, thầy mo và cô đồng....

Sứ điệp Lời Chúa hôm nay mời gọi chúng ta hãy biết noi gương trung thành, yêu mến và can đảm của Đức Mẹ; người "môn đệ được Đức Giêsu yêu mến"; những phụ nữ Giêrusalem; bà Verônica; ông Simon và những người đạo đức khác.... Đồng thời, khi suy tôn Thánh Giá Chúa Giêsu, chúng ta hãy học bài học vâng phục và yêu mến của Đức Giêsu với Thiên Chúa Cha cách tuyệt đối cho đến nỗi bằng lòng chịu chết và chết trên thập tự. Từ đó, mỗi người sẽ tiếp bước trên con đường tình yêu ấy cách trung thành để đến với tha nhân như lời Đức Giêsu đã nói: "*Ai muốn theo Ta, hãy từ bỏ mình, vác thập giá mình mà theo Ta*".

Lạy Chúa Giêsu, xin Chúa khai trí mở lòng, để chúng con hiểu thấu được tình yêu mà Chúa dành cho chúng con qua mầu nhiệm thập giá. Xin cho chúng con dám cam đảm nói lên lời: "Được lời lãi cả thế gian mà mất linh hồn nào ích gì?" Từ đó, chúng con biết trung thành, can đảm để thuộc trọn về Chúa và sẵn sàng làm chứng về Ngài trong mọi hoàn cảnh. Amen.

ĐẠI DỊCH CORONA

Mark Miravalle

Trâm Thiên Thu (chuyển ngữ từ CatholicExchange.com)

Năm 1348, đại dịch “Cái Chết Đen” (Black Plague – Great Pestilence) đã gây tỷ lệ tử vong khoảng 30% tới 60% số dân Âu châu.

Năm 1918, đại dịch “Cúm Tây Ban Nha” (Great Influenza – Spanish Flu) đã cướp mất sinh mạng của gần 50 triệu người, hơn gấp đôi số tử sĩ trong Đệ Nhất Thế Chiến. Tỷ lệ tử vong xấp xỉ 3%, nghĩa là cứ 100 người nhiễm bệnh thì có 3 người chết.

Hiện nay, virus Corona (COVID-19) gây tỷ lệ tử vong là 3,4%, với khoảng 90.000 người bị nhiễm và hơn 3.000 trường hợp tử vong. Tỷ lệ tử vong này khiến chính phủ các nước phải phản ứng với loại virus mới khẩn cấp hơn các dịch cúm khác, bởi vì Corona nguy hiểm hơn gấp 30 lần so với dịch cúm thông thường.

Với việc đóng cửa các thành phố ở Trung quốc, các biên giới ở Trung Đông, các nhà thờ ở Bắc Ý, các trường học ở Nhật, Ý, Seattle, và hủy bỏ các sự kiện chung ở khắp Âu châu, đồng thời cảnh báo khẩn cấp tại nhiều quốc gia và Hoa Kỳ, virus Corona đang được hiểu là đại dịch. Các chuyên gia y tế Đức cho biết rằng virus này khó kiểm soát, còn Trung tâm Kiểm soát Dịch bệnh Hoa Kỳ cảnh báo người dân về đại dịch Corona.

Cái tên “corona” là do loại virus này có những cái gai nhìn như “triều thiên” vậy. Nó có thể làm suy thoái kinh tế thế giới, ngưng trệ toàn cầu, quan trọng nhất là nỗi đau khổ và sự thiệt mạng của con người. Mặc dù không thể biết chắc chắn mức ảnh hưởng của corona, nhưng điều đó rõ ràng đã bắt đầu.

Hơn nữa, coronavirus làm cho thế giới lo lắng và sợ hãi ở mức leo thang: sợ hãi đối với cá nhân, gia đình, cộng đồng, và sợ hãi toàn

cầu. Có vấn đề cần thiết: Làm sao chúng ta giữ bình an tâm hồn trong cơn đại dịch này?

Trong khi nỗ lực ngăn chặn sự lây lan, Kitô hữu vẫn phải nhận thức về việc bùng phát virus này trong niềm tin vào sự quan phòng của Thiên Chúa. Một lý do mà Thiên Chúa cho phép đại dịch xảy ra là muốn chúng ta trở về với Ngài, Đấng yêu thương chúng ta, trở về với gia đình và bạn bè mà Ngài ban cho chúng ta.

Đây là ba “cột trụ” của đời sống Kitô giáo khả dĩ giúp chúng ta duy trì sự bình an tinh thần và nội tâm trong cơn đại dịch corona này:

1. CẦU NGUYỆN

Đôi khi chúng ta phản ứng với những lúc khó khăn bằng cách thái quá, một phần vì chúng ta lo lắng. Các Kitô hữu nên gia tăng cầu nguyện, đó là cách chữa trị chứng sợ hãi và lo lắng.

Không đơn giản hóa thái quá mà cho rằng mọi khó khăn của con người đều có thể hóa giải, nhưng Chúa

Giêsu là Thánh Thể, và Thánh Thể là Chúa Giêsu. Các Kitô hữu tin rằng Chúa Giêsu là Alpha và Omega – Đầu và Cuối, Khởi Nguyên và Tận Cùng, Thánh Tâm Ngài có cách giải quyết hiệu quả và cách an ủi đối với mỗi thử thách của con người.

Hãy lãnh nhận Chúa Giêsu qua việc rước lễ khi tham dự Thánh Lễ hằng ngày, dành thời gian tâm sự với Chúa Giêsu khi cầu Thánh Thể, nói với Ngài về sự lo lắng của chúng ta. Giống như Thánh Gioan, người môn đệ được Chúa yêu, chúng ta cũng hãy tựa đầu vào ngực Chúa Giêsu khi cầu Thánh Thể, chúng ta có thể cảm thấy giảm bớt sợ hãi và lo lắng.

2. ĐAU KHỔ

Giáo Hội luôn đau khổ, chính đau khổ tạo sự biến đổi siêu nhiên không thể thay thế bằng kinh nghiệm của con người. Trong tông

thư Salvifici Doloris (Đau Khổ Cứu Độ, 11-2-1984), Thánh GH Gioan Phaolô II cho biết: *"Hơn mọi thứ khác, chính đau khổ làm thông thoáng để ân sủng biến đổi linh hồn con người."* (Salvifici Doloris, 27)

Các Kitô hữu cũng cần nhớ rằng chúng ta được cứu độ qua đau khổ, và chúng ta phải đi qua đau khổ. Thánh Phaolô cho biết: *"Tôi vui mừng được chịu đau khổ vì anh em. Những gian nan thử thách Đức Kitô còn phải chịu, tôi xin mang lấy vào thân cho đủ mức, vì lợi ích cho thân thể Người là Hội Thánh."* (Cl 1:24) Nhờ kết hiệp đau khổ hiện tại, bao gồm đau khổ liên quan corona, với đau khổ của Chúa Giêsu trên Thánh Giá, chúng ta có thể hưởng nhờ ân sủng vô biên từ công nghiệp của Chúa Giêsu trên Núi Sọ để cứu độ anh chị em ngày nay.

Thánh Gioan Phaolô II giải thích: *"Mỗi người đều được mời gọi chia sẻ về đau khổ đó đểƠn Cứu Độ được hoàn tất. Người đó được mời gọi chia sẻ đau khổ để đau khổ của nhân loại cũng được bù đắp. Khi tạo ra Ơn Cứu Độ qua đau khổ, Đức Kitô cũng đã nâng đau khổ của con người tới mức của Ơn Cứu Độ. Như vậy, khi chịu đau khổ, mỗi người có thể là người chia sẻ sự đau khổ cứu độ của Đức Kitô"* (Salvifici Doloris, 19). Điều này bao gồm các Kitô hữu toàn cầu, Thánh Gioan Phaolô II gọi là "những người cùng cứu độ trong Đức Kitô".

Vai trò của Đức Maria, Mẹ của Chúa Giêsu, nêu gương tuyệt đối về giá trị siêu nhiên của việc kết hiệp đau khổ của con người với đau khổ của Đấng Cứu Độ để cứu độ tha nhân. Thánh Gioan Phaolô II giải thích: *"Chính trên Núi Sọ mà đau khổ của Đức Mẹ, cùng với đau khổ của Chúa Giêsu, đạt tới sức mãnh liệt hầu như không thể tưởng tượng theo quan điểm của con người, nhưng đó là sự mẫu nhiệm và siêu nhiên để cứu độ thế giới"* (Salvifici Doloris, 25).

Bằng cách chấp nhận làm Mẹ của Đấng Cứu Độ (Lc 1:38), cùng chịu đau khổ với Chúa Giêsu khi đứng dưới chân Thánh Giá (Ga 19:26), và với tư cách là Đấng Vô Nhiễm, Đức Mẹ đã tham dự vào lịch sử cứu độ, cũng như các giáo hoàng, các thánh, các vị tử đạo, và các nhà thần bí đã được học biết. Giáo Hội càng nhận biết vai trò của mình trong công cuộc cứu độ thì chúng ta càng thể hiện vai

trò Kitô hữu của mình với tư cách là những người cùng cứu độ với Chúa Giêsu trong quá trình cứu độ nhân loại, và biến đổi đau khổ của dịch corona thành cuộc chiến thắng siêu nhiên.

3. ĐỨC MẸ

Các Kitô hữu thời sơ khai đã biết sự hiệu quả của việc kêu cầu Đức Mẹ, Mẹ Thiên Chúa và Mẹ của các dân tộc trong những lúc gặp tai họa. Kinh Sub Tuum Praesidium (Kinh Trông Cây) có từ xa xưa, khoảng năm 250.

BẢN HY NGỮ – Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, καταφεύγομεν, Θεοτόκε. Τὰς ἡμῶν ἰκεσίας, μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη Ἄγνη, μόνη εὐλογημένη.

BẢN LA NGỮ – Sub tuum praesidium confugimus, confugimus Sancta Dei Genitrix. Sancta Dei Genitrix. Nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, sed a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriosa et benedicta, Sub tuum praesidium confugimus, confugimus Sancta Dei Genitrix Sancta Dei Genitrix.

BẢN VIỆT NGỮ – Chúng con trông cây rất thánh Đức Mẹ Chúa Trời, xin chớ chê chớ bỏ lời chúng con nguyện trong cơn gian nan thiếu thốn, Đức Nữ đồng trinh hiển vinh sáng láng. Hằng chữa chúng con cho khỏi mọi sự dữ. Amen.

Đó là kinh kêu xin Mẹ Thiên Chúa trong lúc khó khăn và bách hại thời Giáo Hội sơ khai. Qua dòng thời gian, sự thật minh chứng rằng cầu xin Đức Mẹ Các Dân Tộc sẽ được bình an tinh thần và toàn cầu.

Cùng với sức mạnh của Kinh Mân Côi, hằng ngày nên đọc kinh cầu xin Đức Mẹ Các Dân Tộc. Lời cầu này đã được Đức Mẹ cho biết khi hiện ra tại Amsterdam (1945-1959), và đã được Giáo Hội chuẩn nhận, để chống lại các mối nguy hiểm toàn cầu về tình trạng “thoái hóa, tai ương, và chiến tranh”. Chắc chắn rằng đại dịch corona đang cho thấy là mối đại họa.

Kinh cầu xin Đức Mẹ Các Dân Tộc đã được chuẩn nhận 50 lần qua các hồng y và giám mục trên thế giới. Kinh này được chính Đức Mẹ cho biết rằng có uy thế trước Tòa Thiên Chúa: *"Lạy Chúa Giêsu Kitô, Con của Đức Chúa Cha, giờ đây xin sai Thần Khí của Chúa xuống trên địa cầu. Xin hãy để Chúa Thánh Thần cư ngụ trong các*

con tim của tất cả các dân tộc, để họ được che chở khỏi sự suy tàn, tai họa và chiến tranh. Xin Đức Mẹ Các Dân Tộc, Đức Mẹ Maria trọn đời đồng trinh, hãy là nữ trạng sư của chúng con. Amen”.

Lời cầu này cũng được Đức Mẹ trao ban để chuẩn bị cho thế giới đối với việc công nhận long trọng về vai trò Người Mẹ Tâm Linh của Các Dân Tộc. Khi hiện ra tại Amsterdam, Đức Mẹ hứa rằng khi Đức Giáo Hoàng long trọng tuyên bố vai trò của Đức Mẹ thì nhân loại sẽ lãnh nhận ân sủng, ơn cứu độ, và sự hòa bình nhờ sự chuyển cầu mạnh mẽ nhất của Đức Mẹ.

Khi nhân loại đối mặt với dịch corona và các thử thách khác xảy ra khắp nơi, có thể đây là thời điểm tối ưu (optimum time) để tôn vinh Đức Mẹ với tín điều này, vì thế chúng ta hãy tha thiết xin Đức Mẹ cầu thay nguyện giúp cho thế giới và Giáo Hội.

Do đó, chúng ta hãy duy trì sự bình an Kitô giáo trong cơn đại dịch corona, hãy tha thiết cầu nguyện nhiều, đặc biệt là cầu nguyện với Chúa Giêsu Thánh Thể. Cùng với Chúa Giêsu và Đức Mẹ, chúng ta hãy dâng cho Chúa Cha mọi đau khổ của chúng ta trong lúc này.

Chúng ta hãy nhận biết sự can thiệp hiệu quả của Đức Mẹ, cuối cùng sẽ nhận lãnh và giữ được tặng phẩm bình an của Đức Kitô trong những ngày tháng chống dịch corona nhờ vào Đức Mẹ của các dân tộc.

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

THÁNG 4/2020

CẦU CHO NHỮNG NGƯỜI NGHIỆN NGẬP ĐƯỢC GIẢI THOÁT

Xin cho những người đang nghiện ngập được tận tình giúp đỡ và đồng hành để họ được giải thoát khỏi tình trạng đau khổ này.

THÁNG TƯ - KHỔ GIÁ

Maria Mỹ Ánh

CDLCTX GX Hòa Bình

“Mọi người sẽ nhận biết anh em là môn đệ Thầy ở điểm này: là anh em có lòng thương yêu nhau” (Ga 13, 35)

Mọi người trên thế giới đều mong Mùa Hạ đến. Ánh nắng mặt trời sẽ xua tan màn đêm lạnh lẽo, u tối của sự chết. *"Nếu Chúa Không gọi nắng, thì hoa đâu nở trong vườn. Con không tựa vào ngài, đời con như lá úa phai..."*

Tháng Tư cũng là tháng con người hiệp thông với những ngày tháng sau cùng của Chúa Giêsu Kitô ở trần gian. Nếu Adam đem cái chết đến cho nhân loại, thì Đức Kitô đem đến sự sống cho trần gian. Phải chăng nhân

loại này đang phải đối mặt với cái chết hằng ngày? Đang lo sợ, một nỗi lo vừa mơ hồ, vì không biết lúc nào cái chết sẽ đến với mình, vừa nhìn thấy sự thật hiển nhiên khi gần 6000 người đã nằm xuống và hàng trăm ngàn người lây nhiễm từ nước này sang nước khác, không kể nước đang phát triển, nghèo nàn đói khát, môi trường không sạch đẹp như Nam Phi hay các cường quốc lớn mạnh như Anh, Mỹ, Ý, Pháp, Đức... những nước thanh bình, xinh đẹp, môi trường lành mạnh như Đan Mạch, Thụy Điển... của Đông Âu... những nước đang phải đương đầu với chiến tranh và nghèo đói Irac, hay giàu có dư thừa thực phẩm và bình an... Tất cả, tất cả đều đang kinh hoàng, hốt hoảng trước đại dịch. Từ người vô thần đến những kẻ có lòng tin đều hướng lên Thượng Đế - Đấng ấy có thể là Giáo chủ của nhiều giáo phái họ đang tin - và cầu khẩn thiết tha hằng giờ mong Ngài ngăn cơn đại dịch lại. Không chỉ dân thường mà còn các cấp lãnh đạo quốc gia... không ai thoát cả!

Sự lây lan nhanh khủng khiếp, chỉ một người, như Nhung (số 17) hay bà giám đốc vật liệu xây dựng (số 34) và vài người nữa. Chỉ có

mấy ngày, Việt Nam đã tăng lên con số 54 người nhiễm và sẽ còn rất nhiều người chưa khai báo và lây nhiễm tiếp từ F0, F1, F2, F3, F4.... Ai biết chắc được trong tương lai sẽ như thế nào nữa, nếu Chúa không can thiệp, không nhìn đến phận bèo bọt của thế nhân!

Từ sau tháng Tư năm 1975 cho Việt Nam, có lẽ tháng Tư năm 2020 là tháng Tư đen tối và chết chóc cho toàn thế giới. Thế giới này sẽ đi về đâu? Những ngày tháng tới: Lễ Lá, Tam Nhật Vượt Qua, lễ Phục Sinh có còn được tới nhà thờ không? Khi tụ họp lại đông đảo trong thời điểm này là một cách lây lan nhanh nhất.

Tại Tòa Thánh Vatican, Đức Thánh Cha Phanxico làm lễ không có giáo dân. Được gặp gỡ giáo dân trên khắp thế giới, được bắt tay, được ôm hôn các trẻ nhỏ, được ôm những người tàn tật và ban ơn lành cho họ... là niềm vui của Giáo Hoàng. Thế mà giờ đây, ngài cũng phải âm thầm cầu nguyện cho họ trong phòng của mình. Thứ Năm Tuần Thánh không biết có còn được rửa chân và hôn vào những đôi chân nứt nẻ vì băng giá của những người vô gia cư, người đường phố, tội phạm trong trại giam... để chia sẻ với họ tình yêu và sự quan phòng của Chúa Kitô dành cho người bất hạnh. Thứ Sáu Tuần Thánh có được hôn chân Chúa để thấy tim mình cứ thổn thức khi đôi môi chạm vào dấu đinh đầy máu! Đêm Vọng Phục Sinh có còn được mong chờ nghe tiếng chuông nhà thờ đổ vang rền sau mấy ngày im lìm tưởng niệm cuộc thương khó mà Chúa chúng ta phải chịu? Alleluia! Alleluia trong hân hoan mừng rỡ hay nước mắt ngập bờ mi vì người thân chúng ta vừa nằm xuống! Chúa ơi! lễ nào Chúa cứ im lặng? Lễ nào Chúa chẳng Xót Thương?

Mọi người vẫn tiếp tục đi lễ khi đăng bản quyền chưa ban hành chỉ thị nào cho người Sài Gòn và những nơi khác. Nhưng đi mà lòng đầy lo âu thấp thỏm. Linh mục Duc Thang Nguyen nói: "*Các con virus không ngưng hoạt động khi chúng ta bước vào Nhà Chúa...*", "*Chúng ta không thể xin Chúa phép lạ mãi cho sự thiếu thận trọng của chúng ta*". Sống phó thác nhưng phải thận trọng giữ gìn kéo lây lan cho người khác là chúng ta chạm vào sự thiếu "**bác ái**". Chúng ta cùng với Chúa giữ gìn "**Những người Cha đã ban cho con, con không để mất một ai**" (Ga 18, 9). Chưa bao giờ cần sự đóng góp với chính quyền sở tại để cùng đẩy lui bệnh dịch bằng lúc này, mà người Công Giáo phải đi đầu để thấy rằng: **Đạo Kitô là**

Đạo Tình Yêu, và Chúa muốn mượn bàn tay những người **“có điều kiện”** trong lúc này để làm **sáng Danh Chúa!** **“Thầy là Chúa, là Thầy mà còn rửa chân cho anh em, thì anh em cũng phải rửa chân cho nhau”** (Ga 13, 14).

Dịch Covid-19 quá lớn, cuốn chúng ta như một cơn lốc, làm chúng ta quên mất những vấn đề sống còn khác như sự khô cạn nước ngọt của Đồng Bằng Sông Cửu Long (ĐBSCL). Trước năm 1975, chưa một ai nghĩ đến một ngày nào đó đồng nước mênh mông bát ngát đầy tôm cá ấy lại trở nên khô cằn, nứt nẻ như thế. Vựa lúa miền Nam là niềm hãnh diện cho người Việt Nam, vì chưa bao giờ thiếu cơm ăn. Thế mà...! **“gạo trắng nước trong”** là mỹ từ đẹp nhất dành cho miền Nam yêu dấu, thế mà giờ đây phải đi mua từng can nước ngọt để uống. Nhìn đồng lúa xơ xác, cây trái chết dần mòn, héo úa vì ngập mặn mà đau lòng. Chúng ta biết vì đâu nên nỗi!? nhưng chẳng biết làm gì để cứu vãn tình thế khi chúng ta ở cuối nguồn nước bị chặn lại bởi 9 con đập. Cambodia cũng đang hợp tác với Việt Nam làm thêm con đập thứ 10. Tiền vào túi ai mà nông dân ĐBSCL lại chết dần mòn vì thiếu nước uống và canh tác các vụ mùa?

Một Mùa Xuân qua đi trong nhọc nhằn đầy âu lo vì dịch bệnh, giờ người dân miền Nam đang cầu hằng ngày: **“Lạy trời mưa xuống. Lấy nước tôi uống. Lấy ruộng tôi cày. Lấy đây bát cơm. Lấy rơm đun bếp...”**, là bài Đồng dao mà thuở còn thơ, cả lũ kéo nhau hát hò quanh xóm vào những đêm trăng!

Tháng Tư cũng là tháng người Công Giáo gắn liền với cuộc khổ nạn của Chúa Giêsu, cùng Người lên Đồi Calve để chịu khổ nạn. Dân Do Thái xưa gào lên: **“Máu hấn cứ đổ lên đầu chúng tôi và con cháu chúng tôi”** (Mt 27, 25), vì là con cháu Tổ Phụ Abraham nên chúng ta cũng là một trong những tác nhân làm cho Máu Người phải đổ ra vì tội lỗi chúng ta đã phạm.

“Sau khi ăn miếng bánh, Giuda liền đi ra. Lúc đó, TRỜI ĐÃ TỐI” (Ga 13, 30). Chỉ có mình Thánh sử Gioan viết câu này: Lúc đó, **trời đã tối!** Khi Satan nhập vào người thì đời người ấy đầy bóng tối của sự dữ! Thế giới đang chìm ngập trong bóng tối. Có rất nhiều Kitô hữu chỉ có cái mác là Kitô giáo thôi, còn bên trong lòng họ làm gì có Chúa, chỉ có bóng đêm! Có bao nhiêu người bước vào

nhà Cha trong tâm trạng của người con cả: ở bên Cha mỗi ngày, cùng Cha chia sẻ mọi điều, tài sản của Cha là của con... thế mà thói ích kỉ, nhỏ nhen, ganh tỵ, so bì, thiếu lòng thương xót của người anh cả lại ở trong lòng ta!? Người ta chỉ thấy tội anh con thứ lớn quá, hư quá. Nhưng anh đã quay về với một lòng thống hối ăn năn. Từ chối làm con vì thấy mình không xứng đáng, chỉ xin được làm công cho Cha để đền bù tội lỗi. Hai người con này đã có một người **Cha tuyệt vời!** Ông hiểu tâm tính từng đứa và sẵn sàng tha thứ cho cả hai với tất cả tình yêu thương của người **Cha Nhân Hậu**. Chúa cũng hiểu chúng ta từng người một, Chúa gọi tên mỗi người và tha thứ tùy vào cách ta đối xử với anh em của ta. **“Tìm đến trong tình Chúa, con tin tìm thấy an vui, tay Ngài giọt lệ ướt trên vai, tay Ngài họp lại những chia ly, trên đường đời, xa vời vợi, tay Ngài dịu hiền dẫn con đi”** (Thánh Ca).

Cho dù Mùa Khổ Nạn năm 2020 sẽ rất khác những năm đã qua. Có thể chúng ta sẽ không được tụ họp lại cùng nhau đi với Chúa lên đồi Calve vì dịch bệnh. Nhưng chúng ta vẫn tin rằng: Chúa Phục Sinh trong vinh quang sau Thập giá! **“Chị em đừng sợ! về báo cho anh em của Thầy để họ đến Galile. Họ sẽ được thấy Thầy ở đó”** (Mt 28, 10).

Chúng ta sẽ thấy Thầy trong vinh quang của Chúa Cha. Chúng ta luôn tin cậy vào quyền năng của Thầy và luôn đồng hành với Thầy, bên Thầy để cùng với thế giới vượt qua cuộc khổ nạn này!

“Tựa nếp bên lòng Chúa, con xin ngỏ hết tâm tư, vui buồn của đời sống dương gian, đêm ngày miệt mài những lo toan, khi vội vàng, khi muộn màng, tiếng cười giọt lệ những miên man...”.

Tài liệu Học tập Lòng Chúa Thương Xót rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ, bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng theo địa chỉ email: longthuongxotgp@yahoo.com

Xin dùng chữ Unicode

GIÁO XỨ ỨNG PHÓ VỚI DỊCH COVID-19

Ghi chép của Fx Đỗ Công Minh

Chiều thứ ba đầu tháng, đang ngồi trên máy, chợt nghe điện thoại Cha chánh xứ Vinh Sơn 6 gọi: "Ông nhà báo ơi, mời sang xem điều chế nước sát khuẩn nè! Sang ngay nha".

Thu xếp vội, tôi lấy xe chạy sang nhà xứ Vinh Sơn 6, Hạt Chí Hòa, Quận Tân Bình. Vào văn phòng gặp bác Tân, thư ký hàng xứ, bác đưa tôi sang gặp cha chánh xứ Antôn Nguyễn Đình Thục. Cha Thục dẫn tôi tận mục sở thị chị Anna Nguyễn Thị Ánh Tuyết, hiện là trưởng Caritas giáo xứ cùng các anh chị hội viên đang trong quá trình pha chế nước rửa tay sát khuẩn để tặng giáo dân nhân mùa dịch COVID-19, tại

"Phòng pha chế" ngay khuôn viên nhà xứ. Cha tâm tình:

"Anh biết đấy, dịch Covid-19 đã lan đến Việt Nam chúng ta ngay sau những ngày Tết. Bộ Y tế đã khuyến cáo mọi người dân cần hết sức cảnh giác, ra sức phòng chống cơn đại dịch này với nhiều phương cách, trong đó có việc thường xuyên rửa tay với xà phòng hay nước sát khuẩn; đeo khẩu trang khi ra đường hay đến nơi đông người. Tổ chức WHO (Y tế Thế giới) cũng đã phổ biến công thức điều chế nước sát khuẩn để mọi người có thể áp dụng tại gia hay các cơ sở, tập thể. Cùng với Bộ Y tế, các Tòa Giám mục cũng ra thông báo cho giáo dân về các sinh hoạt mục vụ trong thời gian diễn ra dịch bệnh, trong đó có việc nhắc nhở các tín hữu chấp hành các hướng dẫn của các cơ quan chuyên môn về việc phòng chống dịch. Tại Thành phố Hồ Chí Minh, "Xin anh chị em tiếp tục cầu nguyện tha thiết để xin Chúa cho nạn dịch mau qua. Chúa có nhiều điều để dạy chúng ta qua biến cố này. Cùng với lời cầu nguyện, xin anh chị em tuân thủ nghiêm túc các việc cụ thể như: đeo khẩu trang nơi công cộng, rửa tay thường xuyên bằng xà bông hoặc dung dịch sát khuẩn, đi khám và tự cách ly khi có dấu hiệu bệnh

đường hô hấp, hạn chế tụ họp đông người, khử trùng các nơi công cộng (thư của Đức Tổng Giám mục Giuse Nguyễn Năng).

Tôi bàn với Hội đồng giáo xứ là giáo xứ mình cũng phải làm gì, góp phần vào việc chống dịch bệnh lây lan? Quý ông bà trong ban thường vụ hội đồng mục vụ cũng đồng tình là cần làm những việc cụ thể. Về phía cha xứ, thường xuyên nhắc nhở giáo dân sau các Thánh lễ, đó là ngoài việc phải gia tăng cầu nguyện thì cần là: không hoang mang, không loan truyền tin đồn thất thiệt, nhắc nhau giữ vệ sinh môi trường, dọn sạch rác trên đường hẻm, ngõ xóm; tăng cường tập thể dục, ăn trái cây, uống nhiều nước... Về phía giáo dân, Hội đồng giáo xứ giới thiệu anh Quân, thành viên ban mục vụ giới trẻ, trước nay rất rộng lòng bác ái, anh đề xuất giáo xứ điều chế nước rửa tay sát khuẩn, hướng dẫn sử dụng và phát miễn phí cho những người đi dự Thánh lễ, anh sẵn sàng tài trợ. Tôi rất hoan nghênh sáng kiến này và đề nghị Caritas giáo xứ bắt tay vào việc luôn hôm nay”.

Theo dõi các anh chị nhíp ngành pha chế từ các nguyên liệu, tôi thấy toát lên một sự phấn khởi, hân hoan trong phục vụ. Cha Thục giới thiệu tôi với Chị Tuyết: *"Cần gì nhà báo cứ hỏi cô này"*.

"Không làm được gì nhiều, nhưng góp phần với mọi người phòng chống dịch là một niềm vui cho chúng tôi. Khi nghe tin cha xứ ủy thác cho Caritas giáo xứ phụ trách công việc này, tuy lạ lẫm, nhưng nhờ có các anh chị từng công tác trong ngành hóa chất hướng dẫn nên chúng tôi mạnh dạn xin nhận công việc này". Không hề dấu diếm, chị Tuyết hào hứng kể tiếp: *"Chúng tôi mua Cồn 90 độ, Oxy già, Gel Lô Hội (Nha đam) tại chợ thuốc tây Nguyễn Giản Thanh, quận 10. TPHCM. Chia nhau tìm mua các chai lọ, bao bì tại Chợ Lớn, in nhãn sản phẩm, tờ hướng dẫn sử dụng mất gần một tuần lễ. Công thức anh Quân đưa là do tổ chức WHO công bố thật rõ ràng theo tỷ lệ như sau:*

- *Cồn: 2 chai cồn 90 độ 60ml cộng là 120 ml sẽ pha chế được 135ml dung dịch nước rửa tay khô.*

- *Oxy già 6ml (Glycerol).*

- *Gel Lô hội 2ml (tương đương 01 muỗng cà phê gạt ngang)*

- *Nước tinh khiết hay nước đun sôi để nguội: 7ml.*

(Có thể pha thêm chút dầu tràm hay hương liệu có mùi thơm tùy ý)

Lấy một ly cho các chất trên khuấy đều, ta sẽ được 135ml dung dịch có nồng độ cồn 80 độ. Theo WHO dung dịch cồn 80 độ này sẽ có khả năng diệt Virus tốt hơn cồn 70 độ hay 90 độ.

Dung dịch sau khi pha chế, chỉ việc cho vào các chai nhỏ đã rửa, mang theo bên mình khi cần thiết nhằm bảo vệ chúng ta khỏi một trong những nguy cơ lây nhiễm virus hay nhiễm trùng.

Thực tế hôm rồi, với 90 lít thành phẩm đã cho ra được khoảng 1500 chai nhỏ dung tích 60ml dung dịch Nước rửa tay sát khuẩn. Bên ngoài mỗi chai đều có dán cách rửa tay phòng lây nhiễm theo các bước.

Đổ một chút dung dịch vào một bàn tay:

- Bước 1: Xoa hai lòng bàn tay vào nhau (2 lượt).

- Bước 2: Xoay tròn các đầu ngón tay vào lòng bàn tay bên kia (2 lượt). Lặp lại với tay còn lại.

- Bước 3: Nắm ngón cái bằng lòng bàn tay bên kia, chà qua lại (2 lượt). Lặp lại với tay còn lại.

- Bước 4: Lòng bàn tay phải nắm cổ tay trái. Tay phải vặn trong khi tay trái trượt lên xuống (2 lượt). Đổi bên lặp lại.

- Bước 5: Đan các ngón tay phải vào kẽ tay trái, trượt lên xuống cùng lòng bàn tay (2 lượt). Đổi bên lặp lại.

Caritas giáo xứ Vinh Sơn 6 sẵn sàng hướng dẫn các đoàn thể, các giáo xứ bạn đến trao đổi học hỏi kinh nghiệm nhằm tuyên truyền phòng chống lây nhiễm trong mùa dịch. Thật là một việc làm thiết thực được các giáo xứ trong vùng và mọi người hoan nghênh, nhân rộng tại địa phương.

ĐỪNG ĐỂ CÁCH LY LÒNG THƯƠNG XÓT CỦA CHÚA

Gioan Long Vân, giáo xứ Nhân Hòa

Trong cơn đại dịch Covid-19, việc cách ly những bệnh nhân và những người nghi nhiễm là biện pháp hữu hiệu nhằm ngăn chặn dịch bệnh lây lan. Một sự cách ly cần thiết về thể xác nhưng đừng để cách ly tinh thần. Đừng để cách ly tình người, tình Chúa. Đừng để cách ly lòng thương xót của Chúa.

**"MỌI ÂU LO,
HÃY TRÚT CẢ CHO NGƯỜI,
VÌ NGƯỜI CHĂM SÓC ANH EM"**
(1Pr 5,7).

Nhìn lại lịch sử cứu độ, chúng ta thấy Thiên Chúa luôn tỏ lòng thương xót nhân loại. Thủy tổ loài người là ông Adam và bà Eva phạm nghịch tội, Thiên Chúa vẫn một mực thương xót. Thương xót một cách cực kỳ, khó hình dung mô tả. Thiên Chúa Con giáng trần làm người chịu nạn chịu chết để cứu độ nhân loại. Rồi đến thời ông Noe, nhân loại sinh sôi, sống sa đọa trác táng, tội lỗi tày đình.

Thiên Chúa giáng phạt tiêu diệt bằng một trận đại hồng thủy. Nhưng là người lương thiện, công chính, ông Noe và cả gia đình được Chúa thương xót cho sống sót.

Gần đây, trong Thánh lễ vào thứ Tư, ngày 4 tháng Ba tuần 1 Mùa Chay, bài Thánh Thư trích sách Tiên tri Giona chương 3, câu 1-10 có đoạn: "Giona tiến vào thành phố, đi một ngày đàng, và rao giảng rằng: 'Còn 40 ngày nữa thành Ninivê sẽ bị phá hủy'... Dân thành tin tưởng nơi Chúa. Họ công bố việc ăn chay và mặc áo nhặm, từ người lớn đến trẻ nhỏ... Chúa thấy việc họ làm, vì họ bỏ đời sống xấu xa, Chúa bỏ ý định phạt họ". Thấy đó! nhờ vào lòng

sám hối và thực thi ăn chay đền tội, toàn dân thành Ninivê đã được Chúa thương xót, cất bỏ sự trừng phạt.

Người tín hữu Công giáo hằng năm trải qua 40 ngày Mùa Chay để soi dọi thân phận yếu đuối tội lỗi của mình mà giục lòng ăn năn sám hối. Đặt mình vào lòng thương xót của Chúa để được Ngài thứ tha, ban phước. Mùa chay là thời gian giúp chiêm nghiệm về cuộc sống đời này mong manh như bụi tro, dù có những lúc tươi đẹp nhưng cũng sẽ phai tàn rơi rụng như bông hoa gặp cơn gió lắc mạnh.

Đức cố Giáo hoàng Gioan Phaolô thứ 2 đã thiết lập đại lễ Lòng Chúa Thương Xót vào Chúa Nhật thứ 2 Phục Sinh nhằm nhắc nhở người Kitô hữu hãy luôn tôn sùng, tín thác và cậy trông vào lòng thương xót của Chúa. Hãy biết khẩn khoản nài xin và nép thân vào lòng thương xót của Ngài mỗi khi gặp gian nan, khổn khó trong cuộc sống.

Dịch bệnh Covid-19 hoành hành đến giờ này chưa có thuốc chữa. Nhiều người xem đây là một dấu chỉ thời đại. Dấu chỉ của một thời đại suy thoái. Suy thoái về môi trường sinh thái khiến tai ương dịch bệnh xảy ra ngoài tầm kiểm soát. Hoặc như dấu chỉ về một thời đại suy đồi đạo đức con người khiến bị "trời phạt" như một quả báo nhãn tiền.

Người tín hữu Công giáo trong cơn đại dịch không thoát khỏi tâm trạng hoang mang, lo lắng. Nhưng là người con của Chúa, người tín hữu Công giáo biết phó thác vào sự quan phòng của Ngài. Tìm đến lòng thương xót của Ngài như một phương thuốc thần diệu nâng đỡ, ủi an và chữa lành phần hồn, phần xác cho mình. Và cứ như thế dù trong tình huống nào, họ không bao giờ cách ly tình Chúa. Đừng để cách ly lòng thương xót của Chúa giúp mình an tâm và thanh thản trước những nguy nan hiểm họa của cuộc đời.

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về longthuongxotgp@yahoo.com để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện.

GIỚI THIỆU 5 VỊ CHÂN PHƯỚC MỚI ĐƯỢC PHONG HIỂN THÁNH

(Tiếp theo)

4. MARIA TÊRÊSA CHIRAMEL MANKIDIYAN

Maria Têrêxa Chiramel Mankidiyan sinh ngày 26 tháng 4 năm 1876 tại Puthenchira, là con thứ ba trong năm người con trai của ông Thoma và bà Thanda Chiramel Mankidiyan, một gia đình Công giáo nổi tiếng từ Puthenchira, ở vùng lãnh thổ của Đế quốc Byzantin Syro-Malabar hiện tại. Vào ngày 3 tháng 5 năm 1876, ngài được rửa tội và được đặt tên là Têrêxa.

Ngài học tiểu học ở trường làng. Mẹ của ngài, Thanda, một người phụ nữ đức hạnh, đã dạy cho ngài và những đứa trẻ khác những nền tảng của đức tin Kitô giáo.

Khi mới được ba tuổi rưỡi, ngài nhịn ăn bốn ngày một tuần, đọc kinh Mân cô và đèn tội cho tội lỗi của thế giới. Ngài chỉ có một mong muốn duy nhất là yêu mến Chúa và mang lại niềm vui và sự an ủi cho Chúa Giêsu bị đóng đinh. Mặc dù các cô gái dưới mười tuổi không được phép xưng tội và được rước lễ lần đầu, ngài đã nhận được bí tích Hòa Giải lúc sáu tuổi và bí tích Thánh Thể lúc chín tuổi. Mẹ của ngài, người đã dẫn dắt ngài trong cam kết yêu mến Chúa Giêsu, qua đời năm 1888. Têrêxa khi đó mới mười hai tuổi. Đó là một nỗi đau thật lớn lao đối với ngài, nhưng tin tưởng vào tình mẫu tử của Đức Trinh Nữ Maria, ngài tin tưởng Đức Mẹ và suốt đời kêu cầu sự chở che của mẹ.

Trái tim của Têrêxa bùng cháy tình yêu của Thiên Chúa, đến nỗi ngài ước ao sống một cuộc đời ẩn sĩ trong rừng, trên những ngọn đồi gần đó. Nhưng gia đình phản đối. Sau đó, ngài đã cố gắng gia

nhập một trong những dòng tu hiện có, nhưng không thể làm như vậy vì ở nhà thiếu tiền. Thiên Chúa đã làm cho ngài trở nên phong phú bằng những kinh nghiệm thần bí khác nhau, ban cho ngài những thị kiến, xuất thần và năm dấu thánh của Người. Ngài cầu nguyện để có thể tìm được một người hướng dẫn tâm linh để giúp ngài biện phân ý muốn của Chúa. Để đáp lại, Thiên Chúa đã gửi cho ngài ấy một linh mục thánh thiện nơi cha Joseph Vithayathil (Đấng đáng kính từ năm 2015).

Niềm đam mê đối với Thiên Chúa đã tạo nên nơi Têrêxa một sự nhạy cảm và lòng trắc ẩn sâu sắc đối với nhân loại, đặc biệt là đối với các gia đình. Với lòng can đảm và tầm nhìn xa, ngài đi vào thực tại cụ thể của một lĩnh vực đầy những vấn đề như lĩnh vực gia đình. Ngài thích đứng về phía người nghèo, người bệnh và người sắp chết, thích phục vụ những người bị áp bức, bị bỏ rơi và bị loại trừ. Ngài đến thăm nhà của mọi người, không phân biệt đẳng cấp và tín ngưỡng và tham gia vào nhu cầu tâm linh và trần thế của họ.

Giữa những kinh nghiệm phi thường và thừa tác vụ đối với các gia đình, trái tim của ngài vẫn luôn khao khát Chúa: Vì muốn đồng hóa với thánh giá Chúa, ngài xin cha linh hướng của ngài cho ngài có thể sống trong một ẩn thất được xây dựng cho riêng mình. Giám mục John Menachery, giám mục Trichur, đã không cho phép điều đó. Hiểu được ước muốn được ở với Chúa của ngài, vị giám mục này đề nghị ngài vào tu viện của dòng ba Cát Minh của Ollur. Nhưng ngài không cần phải có nhiều thời gian để hiểu rằng ơn gọi của mình không thuộc về đời sống của các nữ tu Cát Minh, nên ngài đã xin cha Vithayathil xây một ẩn thất cho mình. Năm 1913 ngôi nhà đã sẵn sàng và ngài chuyển đến đó. Một số bạn bè đã đến sống cùng ngài và họ cùng nhau sống một cuộc sống cầu nguyện và đền tội, thăm viếng các gia đình, giúp đỡ họ trong mọi nhu cầu của họ. Đức Giám mục Menachery đã cho xây ngôi nhà này vào ngày 14 tháng 5 năm 1914, nâng cộng đoàn lên thành dòng Thánh gia.

Têrêxa đã nhận được tu phục mới từ giám mục, sau này trở thành tu phục chính thức của dòng và ngài lấy tên trong dòng là Maria Têrêxa. Ngài đã khẩn trọn trong khi ba người bạn đồng hành của ngài chính thức được giới thiệu là những thỉnh sinh của dòng

mới. Cùng ngày, Maria Têrêxa được bổ nhiệm làm bề trên bởi giám mục cấp trên và Cha Vithayathil trở thành linh mục coi nhà nguyện. Đức giám mục đã ban cho nữ tu Maria Têrêxa và các chị em của ngài hiến pháp của các nữ tu của Gia đình Thánh Jaffna, ở Sri Lanka, và sau khi đưa ra những sửa đổi thích hợp, ngài đã đưa họ đến dòng mới vào ngày 22 tháng 7 cùng năm.

Nhiều người từ mọi tầng lớp đã tiếp cận ngài trong những khó khăn và những vấn đề của cuộc sống. Mọi người tin tưởng mãnh liệt vào sức mạnh của lời cầu nguyện của ngài.

Mẹ Maria Têrêxa qua đời ở tuổi năm mươi do một vết thương ở chân, làm cho ngài lìa trần vì ngài mắc bệnh tiểu đường. Đó là ngày 8 tháng 6 năm 1926 và được chôn cất trong nhà nguyện của tu viện Thánh Gia ở Kuyzhikkattussery, ở Kerala.

(Còn tiếp 1 kỳ)

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT TGP SÀI GÒN

HÂN HOAN CHÚC MỪNG

TÂN BAN CHẤP HÀNH

**CỘNG ĐOÀN LCTX GIÁO XỨ TỬ ĐÌNH, HẠT XÓM MỚI
(Nhiệm kỳ 2020 – 2024)**

CHA LINH HƯỚNG: LM GIUSE TRẦN PHƯỚC THÀNH

- 1. Trưởng Ban Chấp hành: Ông Phêrô Nguyễn Văn Long**
- 2. Phó Trưởng BCH: Bà Anna Nguyễn Thị Minh Cẩm**
- 3. Thư ký: Bà Maria Nguyễn Khương Liên Hoài**
- 4. Thủ quỹ: Bà Têrêsa Nguyễn Thị Thu Liễu**
- 5. Ủy viên Tuyên huấn: Bà Maria Nguyễn Thị Dung**

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

10 ĐIỀU CẦN BIẾT VỀ THỨ NĂM TUẦN THÁNH

Lm. Nguyễn Ngọc Dũng và Trần Bá Nguyệt

Thứ Năm Tuần Thánh là một trong những ngày quan trọng nhất trong toàn bộ lịch sử. Đó là ngày trụ cột chính trong cuộc đời Chúa Giêsu.

Dưới đây là 10 điều bạn nên biết và làm thế nào để cử hành các điều ấy trong ngày Lễ quan trọng này.

Trong mọi Thánh lễ chúng ta đều nghe những lời “Trong đêm Người bị trao nộp”. Đó chính là Thứ Năm Tuần Thánh, là đêm quan trọng nhất trong mọi đêm trong lịch sử.

Dưới đây là 10 điều bạn nên biết.

1. ĐIỀU GÌ ĐÃ XẢY RA TRONG ĐÊM THỨ NĂM TUẦN THÁNH ĐẦU TIÊN?

Cả một khối khổng lồ những sự kiện đầy kinh ngạc! Đó chính là đêm trụ cột chính trong cuộc đời Chúa Giêsu.

Đây là một số những sự kiện mà Tin Mừng đã ghi lại cho ngày quan trọng này (bao gồm cả những sự kiện đã diễn ra sau nửa đêm).

- Chúa đã bảo Thánh Phêrô và Thánh Gioan chuẩn bị một căn phòng trên lầu để tổ chức bữa Tiệc Lễ Vượt Qua.
- Người đã rửa chân cho các tông đồ.
- Người đã cử hành Thánh Lễ đầu tiên.
- Người thiết lập Bí tích truyền chức Thánh.
- Người đã tiên báo việc Giuđa sẽ phản bội Người.
- Người ban “điều răn mới” là phải yêu thương nhau.

- Người chỉ rõ việc Phêrô có vai trò Mục tử đặc biệt ở trong số các tông đồ.
 - Người tiên báo rằng Phêrô sẽ chối không biết Người.
 - Người đã cầu nguyện cho sự hợp nhất của những kẻ theo Người.
 - Tất cả những sự kiện trên được Gioan Thánh sử ghi chép lại trong Năm chương của Tin Mừng Thánh Gioan (John 13-18).
 - Người đã hát Thánh vịnh.
 - Người đã lên Núi Cây Dầu.
 - Người đã cầu nguyện trong Vườn Gethsemane.
 - Người đã bị Judas phản bội.
 - Người đã ngăn các tông đồ khỏi sự chống cự với bạo lực.
 - Người đã chữa lành tai của Malchus, người đầy tớ thầy thượng phẩm sau khi người này bị Tông đồ Phêrô dùng gươm chém đứt tai.
 - Người đã bị điệu đến trước mặt thầy cả thượng phẩm Annas và Caiphas.
 - Người đã bị thánh Phêrô chối không biết Ngài.
 - Người đã bị điệu đến trước mặt quan Philatô.
- Đó là một ngày quan trọng vô cùng.
- (Nếu bạn muốn đọc những trình thuật của Tin Mừng, bạn có thể dùng đường link sau đây):

(Mt 26:17-75), (Mc 14:12-72), (Lc 22:7-62), (Ga 13:1-18:27)

2. TẠI SAO ĐÔI KHI NGƯỜI TA GỌI THỨ NĂM TUẦN THÁNH LÀ "MAUNDY THURSDAY"?

Từ ngữ "Maundy" có nguồn gốc từ chữ Latinh "mandatum" hay "mandate".

Chữ này dùng trong bản viết tiếng La Tinh trong Tin Mừng Thánh Gioan 13:34.

Ý nghĩa là "Ta ban cho anh em một điều răn mới, là anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu anh em."

Vì thế, thứ Năm Tuần Thánh vì khi được gọi là Maundy Thursday bởi vì chính ngày này Chúa Giêsu đã ban cho chúng ta một điều răn mới: Đó là hãy yêu thương nhau như Người yêu thương chúng ta.

3. THEO NGHI THỨC PHỤNG VỤ, VIỆC GÌ ĐÃ XẢY RA VÀO NGÀY NÀY?

Có một số việc:

Đức Giám Mục cử hành “Thánh Lễ Truyền Dầu” với các linh mục của mình (thường xuyên như vậy).

Thánh Lễ Bữa Tiệc Ly được tổ chức vào buổi chiều.

Trong Thánh Lễ Bữa Tiệc Ly, linh mục cử hành nghi thức rửa chân.

Nhà Tạm để trống và Bánh Thánh được đặt ở một nơi khác.

Bàn thờ không trải khăn.

Giáo dân được mời cầu nguyện trước Thánh Thể trong khi Thánh Thể yên nghỉ.

4. “LỄ TRUYỀN DẦU” LÀ GÌ?

Theo tài liệu chính thức về những nghi thức liên quan đến Mùa Phục Sinh, Paschales Solemnitatis: Trong Lễ Truyền Dầu, mà Đức Giám Mục cùng dâng lễ với những linh mục trong giáo phận và trong thánh lễ đó dầu thánh được thánh hiến và dầu được làm phép, diễn tả sự hiệp nhất của các linh mục với giám mục của mình trong cùng một Thiên chức linh mục và thừa tác vụ của Chúa Kitô.

Tất cả những linh mục cùng dâng lễ với Đức Giám Mục của mình phải tụ họp về tham dự Thánh Lễ này từ khắp mọi nơi trong giáo phận, vì thế họ sẽ là những người chứng kiến sự thánh hiến của dầu thánh và là những người cộng tác, như trong sứ vụ hàng ngày, họ là những người trợ giúp và cố vấn cho giám mục. Giáo dân cũng được khuyến khích tham dự thánh lễ này và họ cũng được đón nhận Thánh Thể.

Theo truyền thống, Thánh Lễ Làm Phép Dầu được cử hành vào ngày Thứ Năm Tuần Thánh. Tuy nhiên, nếu vì một lý do nào đó mà giáo dân và các linh mục không thể tụ họp nhau được với vị giám

mục thì nghi lễ sẽ được chuyển sang một ngày khác, nhưng phải rất gần với ngày Lễ Phục Sinh.

Dầu Thánh và Thánh dầu dự tòng được sử dụng trong nghi lễ của những bí tích mở đầu trong đêm Phục Sinh.

5. TẠI SAO THÁNH LỄ VƯỢT QUA LONG TRỌNG (PASCHALES SOLEMNITATIS)?

Theo nghi thức Lễ Vượt Qua long trọng (Paschales Solemnitatis):

Cần phải lưu ý một cách cẩn thận tới những màu nhiệm được tưởng niệm huyền bí trong Thánh lễ: việc thiết lập Bí Tích Thánh Thể, việc thiết lập bí tích Truyền Chức Thánh, và lệnh truyền của Chúa Kitô về tình yêu thương mang tính huynh đệ: Bài giảng phải giải thích thật rõ những điểm chính này.

6. THÁNH THỂ CÓ ĐẶT TRONG NHÀ TẠM TRONG THÁNH LỄ NÀY KHÔNG?

Không. Theo nghi thức Phụng Vụ trọng thể.

Nhà Tạm hoàn toàn để trống trước khi cử hành nghi thức.

Mình Thánh dùng cho giáo dân phải được thánh hiến trong Thánh lễ.

Một số bánh lễ đủ phải được Thánh hiến để dùng cho việc rước lễ trong ngày hôm sau.

7. NGHI THỨC RỬA CHÂN ÁM CHỈ ĐIỀU GÌ VÀ CÓ PHẢI CHỈ ĐƯỢC THỰC HIỆN CHO NAM GIỚI MÀ THÔI KHÔNG?

Theo nghi thức Phụng Vụ trọng Thể:

Việc rửa chân cho những nam nhân đã được chọn, theo truyền thống, được thực hiện trong ngày này, mang biểu tượng sự phục vụ và tình bác ái của Chúa Kitô, Đấng đã đến “không phải để được phục vụ nhưng là để phục vụ”. Truyền thống này nên được lưu giữ, và ý nghĩa tương xứng phải được giải thích.

Mặc dầu có một số giải thích nghi thức này (rửa chân) là phản ánh một định chế về chức linh mục hoặc gắn liền với các Tông Đồ. Nhưng việc giải thích này không thấy ghi trong những văn kiện chính thức của Giáo Hội, ví dụ như Nghi Thức Thánh Lễ Long trọng là nơi giải thích nghi thức này mang tính phục vụ và bác ái yêu thương.

Mặc dầu mãi đến năm 2016, những văn bản chính thức của Giáo Hội ghi là chỉ rửa chân cho nam nhân do chữ Men (Latin là Viri) trong ngày Thứ Năm Tuần Thánh, Tòa Thánh đã cho phép cá nhân các giám mục rửa chân cho nữ nhân và nam nhân (vì chữ Vir có nghĩa là “con người” chứ không phải “nam giới” trong một số trường hợp).

Đức Thánh Cha Phanxicô đã thực hiện điều đó và vào năm 2016, Ngài đã cho phép Thánh Bộ Phụng Tự xem xét sửa đổi luật cũ cho phù hợp với thực hành ngày nay.

8. VIỆC GÌ ĐÃ DIỄN RA VÀO CUỐI THÁNH LỄ TIỆC LY?

Theo Nghi Thức Phụng Vụ Trọng Thể: Sau lời nguyện Hiệp lễ, rước kiệu với Thánh giá đi đầu được bắt đầu. Bánh Thánh đã được làm phép được kiệu đi giữa đèn cầy và hương trong thánh đường, để đặt vào nhà tạm trong tiếng hát của kinh “Pange Lingua” hay một bài thánh ca Thánh Thể nào khác.

Nghi lễ di chuyển Thánh Thể này có thể không được thực hiện nếu Nghi Thức Tưởng Niệm Cuộc Thương Khó của Chúa Giêsu không được tổ chức trong cùng một nhà thờ vào ngày hôm sau.

Mình Thánh phải được lưu giữ trong Nhà Tạm khoá kín hay hộp đựng Thánh thể. Mình Thánh không được đặt trong Mặt Nhật trong bất kỳ hoàn cảnh nào.

Nơi Nhà Tạm không được có hình dạng giống ngôi mộ và từ giống “ngôi mộ” cần phải tránh sử dụng. Nhà Tạm không được trang trí để diễn tả việc an táng Chúa nhưng là nơi giữ Mình Thánh để sử dụng trong Phần Hiệp Lễ vào Ngày Thứ Sáu Tuần Thánh.

9. CÓ NGHI THỨC TÔN VINH THÁNH THỂ VÀO THỜI ĐIỂM NÀY HAY KHÔNG?

Theo Nghi Thức Phụng Vụ Trọng Thể: Sau Thánh Lễ Tiệc Ly, giáo dân được khuyên nên dành một thời gian trong đêm hôm đó tại nhà thờ để tôn vinh trước khi Bí Tích Thánh Thể được cất giữ một cách trọng thể.

Những nơi thích hợp, nghi thức tôn vinh Thánh Thể kéo dài này có thể đi kèm với việc đọc một phần của Phúc Âm Thánh Gioan (13-17)

Tuy nhiên, từ nửa đêm trở đi, nghi thức tôn vinh không kèm theo những hình thức trọng thể bên ngoài bởi vì đó là thời điểm bắt đầu Cuộc Khổ Nạn của Chúa.

10. VIỆC GÌ SẼ DIỄN RA TRONG VIỆC TRANG TRÍ NHÀ THỜ LÚC NÀY?

Theo Nghi Thức Phụng Vụ Trọng Thể:

Sau Thánh Lễ, khăn trải bàn thờ phải được lấy đi.

Tất cả những Thánh Giá trong nhà thờ phải được che kín với khăn màu đỏ hay màu tím, trừ khi đã được che kín vào ngày thứ Bảy

trước Ngày Chúa Nhật Thứ Năm Mùa Chay.

Không được thắp đèn trước tượng ảnh các thánh.

<http://vietcatholic.org/News/Home/Archive?date=2019-04-16>

Qua Chị thánh Faustina, Chúa Giêsu nói về hiệu quả chuỗi kinh Thương Xót đối với các linh hồn:

Con hãy đọc không ngừng chuỗi kinh (Kinh Thương Xót) mà Ta đã dạy cho con. Bất cứ ai đọc chuỗi kinh này sẽ nhận được Lòng Thương Xót bao la trong giờ lâm tử. Các linh mục hãy giới thiệu chuỗi kinh ấy cho các tội nhân như niềm trông cậy sau cùng cho ơn cứu rỗi. Một tội nhân dù chai đá cứng lòng đến mấy, nhưng nếu đọc chuỗi kinh này, dù chỉ một lần duy nhất mà thôi, cũng sẽ nhận được ơn thánh do lòng lân tuất vô cùng của Ta. Ta ước ao toàn thể thế giới đều biết đến Lòng Thương Xót vô cùng của Ta. Ta khát khao ban tràn những ân sủng khôn lường cho những linh hồn tin thác vào Lòng Thương Xót của Ta.

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

CÁCH TỰ KIỂM TRA XEM MÌNH CÓ NHIỄM VIRUS COVID-19 KHÔNG

Coronavirus có thể không có dấu hiệu bị lây nhiễm trong nhiều ngày, làm thế nào để biết người đó có bị nhiễm bệnh hay không. Vào thời điểm họ bị sốt và/hoặc ho và đến bệnh viện, phổi thường là 50% Xơ hóa và đã quá muộn!

Các chuyên gia Đài Loan cung cấp một cách tự kiểm tra đơn giản mà chúng ta có thể làm mỗi sáng:

Hít một hơi thật sâu và nín thở trong hơn 10 giây. Nếu bạn hoàn thành nó mà không ho, không khó chịu, ngột ngạt hoặc căng cứng, v.v... điều đó chứng tỏ không có xơ hóa trong phổi, về cơ bản cho thấy không bị lây nhiễm.

Trong những thời điểm quan trọng, bạn nên tự kiểm tra mỗi buổi sáng trong một môi trường có không khí sạch!

Lời khuyên nghiêm túc của các bác sĩ Nhật Bản điều trị các trường hợp Covid-19. Mọi người nên đảm bảo miệng & cổ họng của bạn ẩm, không bao giờ KHÔ. Uống vài ngụm nước sau mỗi ít nhất 15 phút. TẠI SAO? Ngay cả khi vi-rút xâm nhập vào miệng bạn... nước uống hoặc các chất lỏng khác sẽ quét chúng xuống qua thực quản và vào dạ dày. Khi đã ở trong bụng... ACID dạ dày của bạn sẽ tiêu diệt tất cả virus. Nếu bạn không uống đủ nước thường xuyên hơn... virus có thể xâm nhập vào khí quản của bạn và vào PHỔI. Điều đó rất nguy hiểm. Xin nhắc nhở mọi người về điều này!

TRIỆU CHỨNG NHIỄM CORONA QUA TỪNG NGÀY

🔴 Ngày 1 ~ Ngày 3

- Triệu chứng giống bệnh cảm
- Viêm họng nhẹ, hơi đau
- Không nóng sốt. Không mệt mỏi. Vẫn ăn uống bình thường

🔴 Ngày 4

- Cổ họng đau nhẹ, người nôn nao.

- Bắt đầu khan tiếng.
- Nhiệt độ cơ thể dao động 36.5~ (tùy người)
- Bắt đầu chán ăn.
- Đau đầu nhẹ
- Tiêu chảy nhẹ

Ngày 5

- Đau họng, khan tiếng hơn
- Cơ thể nóng nhẹ. Nhiệt độ từ 36.5~36.7
- Người mệt mỏi, cảm thấy đau khớp xương
(Giai đoạn này khó nhận ra là cảm hay là nhiễm corona).

Ngày 6

- Bắt đầu sốt nhẹ, khoảng 37
- Ho có đờm hoặc ho khan
- Đau họng khi ăn, nói hay nuốt nước bọt
- Mệt mỏi, buồn nôn
- Thỉnh thoảng khó khăn trong việc hít thở
- Lưng, ngón tay đau lâm râm
- Tiêu chảy, có thể nôn ói

Ngày 7

- Sốt cao hơn từ 37.4~37.8
- Ho nhiều hơn, đờm nhiều hơn.
- Toàn thân đau nhức. Đầu nặng như đeo đá
- Tần suất khó thở vẫn như cũ.
- Tiêu chảy nhiều hơn
- Nôn ói

Ngày 8

- Sốt gần mức 38 hoặc trên 38

– Khó thở hơn, mỗi khi hít thở cảm thấy nặng lồng ngực. Hơi thở khò

khè

– Ho liên tục, đàm nhiều, tắt tiếng

– Đầu đau, khớp xương đau, lưng đau...

Ngày 9

– Các triệu chứng không thay đổi mà trở nên nặng hơn.

– Sốt tăng giảm lộn xộn

– Ho không bớt mà nặng hơn trước.

– Dù cố gắng vẫn cảm thấy khó hít thở.

(Tại thời điểm này, nên đi xét nghiệm máu và chụp XQuang phổi để kiểm tra).

P/s

– Triệu chứng thay đổi tùy theo sức đề kháng của từng người. Ai khoẻ thì mất 10-14 ngày mới phát hiện. Ai không khoẻ thì 4-5 ngày.

Mọi người lưu ý:

– Đeo khẩu trang khi có thể (khẩu trang vải cũng được, giặt thường xuyên).

– Rửa tay, rửa tay và rửa tay.

– Tránh tụ tập đông người.

– Nạp thêm Vitamin C để tăng sức đề kháng.

– Vệ sinh đồ dùng cá nhân như điện thoại, laptop thường xuyên.

NẾU LỠ VƯỚNG VIRUS CORONA, BẠN NÊN LÀM GÌ ĐỂ THOÁT HIỂM? (Lời khuyên của một bác sĩ)

Các bạn nên dành chút thời gian đọc bài viết, để có chút kinh nghiệm dành cho bản thân và gia đình bạn bè, phòng trường hợp không may lỡ vướng phải con virus độc ác này.

Khi bạn biết mình bị lây nhiễm con virut CORONA Vũ Hán vì ho nhiều, đau ngực, khó thở, nhức đầu và tiêu chảy – người bị nóng sốt lâu không cảm thấy giảm thì hãy làm đúng sau đây:

(1) Uống thuốc Tylenol giúp hạ nhiệt và đắp khăn lạnh vào đầu... Tuyệt đối không sợ hãi, phải thật bình tĩnh vì sống chết có số mạng – mình cố gắng tận hết sức mình – càng sợ hãi về tâm lý thì cơ hội mình càng ít hy vọng hơn – nhớ thật kỹ là không gì sợ hãi khi nhiễm bệnh.

(2) Tự mình cách ly với gia đình, người thân – tìm một nơi thoáng mát nằm nghỉ ngơi – một nơi có cửa sổ đưa nhiều không khí vào

(3) Mỗi ngày uống nhiều nước cỡ 3 lít – 1 ly nước cam và cố gắng ăn đủ bữa. Cố gắng ăn để cơ thể đủ sức chống lại Virus – nhịn đói rất nguy hại. Nếu khó ăn quá, ăn không nổi thì uống 1 ly nước trà ấm pha đường tạm thời.

(4) Lúc người nóng sốt thì cơ thể lại cảm thấy lạnh nên ai cũng muốn đắp chăn trùm kín – đây là điều tối kỵ – không nên đắp chăn dù cảm thấy ớn lạnh – đắp tấm khăn mỏng thôi – Người trong nhà giúp người bệnh (nhớ mặc áo mưa nilon và đeo khẩu trang) – Giúp bằng cách đắp khăn lạnh lên đầu người bệnh giúp hạ nhiệt, thay khăn lạnh nhiều lần...

(5) Tylenol là thuốc tốt nhất sử dụng trong lúc ngực bị đau và uống thuốc ho nếu bị ho nhiều – NHỚ CHO KỸ thuốc ho

(6) Sau khi ăn đủ bữa, uống thuốc giảm đau và thuốc ho thì cố gắng ngủ càng nhiều, càng tốt. Thức dậy thấy đói bụng thì uống 1 ly nước trước khi dùng bữa.

(7) Nếu quý bạn làm đúng theo lời dặn này thì cơ hội hết bệnh rất cao và bệnh sẽ giảm dần sau 7 ngày – Sau khi hết bệnh này thì cơ thể bạn đã có kháng tố chống lại con virus Vũ Hán, tuy nhiên phổi sẽ bị hơi đau đôi khi và sẽ khỏi sau 1 tháng.

Trong thời gian hết bệnh thì nên tập thở mỗi buổi sáng sớm lúc không khí trong lành.

(Triệu chứng của Covid-19 và cách tự bảo vệ mình – Lời khuyên của bác sĩ Nhật Bản & Đài Loan).

Theo Korea News

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng tháng 4/2020	02
✠ Sống Lời Chúa	03
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (B51)	11
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CD LCTX TGP Sài Gòn	15
◆ Tin HH LCTX GP Xuân Lộc	18
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Mùa Chay, thời gian thuận tiện để đón nhận LCTX	20
◆ Tình yêu, LTX và ân sủng	25
◆ Tại làm sao Chúa chết	30
◆ Thứ Sáu Tuần Thánh	33
◆ Đại dịch Corona	37
◆ Tháng Tư – Khổ giá	42
◆ Giáo xứ ứng phó với dịch Covid-19	46
◆ Đừng để cách ly LTX của Chúa	49
◆ Giới thiệu 5 vị Chân phước (tt)	51
✠ Giải đáp thắc mắc:	
◆ 10 điều cần biết về Thứ Năm Tuần Thánh	54
✠ Phòng mạch miễn phí	
◆ Cách tự kiểm tra có nhiễm virus Covid-19 không	60